

Ruh ve Madde

Metapsizik Tetkikler ve İlimi
Araştırmalar Derneği Yayın
Organıdır.

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter :
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişiği)

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL
Abone ücreti : Yıllık 150 TL. - Yurt dışı 180 TL.
Telefon : 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Cilt: 20, Sayı: 233 Haziran 1979

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72).

Cilt : Oğuz Mücellithanesi

Sevgili Okuyucular

«Değişimin gerçekleşmesi» için mevcut her türlü bağınazlı-
ğın meydana getirdiği «engellerin» ortadan kalkması yolunda
insanlığın verdiği savaş, elbetteki, mukadder sonuca ulaşacak-
tır. «Ayak tökezi» olanın «anlayış ve sezisteki tikanıklık ve şuur-
sal darlığın» bir ürünü olduğunu biliyoruz. Bu kavramlar tama-
men gerçektir. Onların derin anlamlarını kavramak «değişime»
müstehak insanlık toplumunun temel görevidir. «İnsan işlek yol
olmalıdır.» Yani tekâmül sürecinde önüne, her türlü şekilde,
çıkan dar gerçekliklere gereğinden fazla bağlanmadan daima ile-
riye doğru yürümesi demektir. «İmtihanlara boyun eğenlere ne
mutlu!» Bu dar gerçekliklerin ne olduğunu anladıktan sonra, onu
terk etmenin, anayı babayı terketmekten, inkârdan, daha zor olsa
bile, zaruretini kavramak gereklidir.

Spiritizm'i, Ruh ve Madde Okulu'nu, kendi dar gerçeklikle-
rinin muhafazasında bir engel gibi görenlere sesleniyoruz: Spi-
ritizm sayesinde «herkes yüzünün önünde olanı bilecek ve gizli
olanın üstü açılacaktır. Zira ortaya çıkmayacak saklı birşey yok-
tur.» Herkes kendi realitesini, inancını ve fikirlerini iyi tanımak
zorundadır. Onları terk etmenin içsel burukluğunu duymayanın,
elbetteki maddenin ezici baskısı altında, çile çekmesi doğaldır.
Dünya'ya «değişim ateşi» atıldı. Onu atanlar «Dünya'yı sarıncaya
kadar koruyacaklar.»

Herkes önündeki çanağın hep dışını temizliyor; «dışı ya-
radan içi de yaratmıştır» Dış insan - iç insanın bir sonucu. Bu
en bilimsel bir gerçek.

Spiritizm ruhu ve maddeyi birleştiriyor. Hayatı en geniş
biçimde kapsıyor ve insanı «kozmetik görevi için» hazırlıyor. Bu
dönüşü olmayan bir yazgıdır. Ne olarsa iyi olacaktır!

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

Ruhsal Tebliğlerden ANALİZLER

Yukarının Gözüyle Ölüm Olayı Nedir ?

«SADIKLAR PLANI» takma isimli ruhsal kaynaktan 29 Ekim 1971 günkü irtibatımızda, ölüm hakkında sorulan soruya alınan cevap, tam anlamıyla aydınlatıcı ve ölüm olayını çok güzel tanımlayıcı niteliktedir. Fakat alınan bilgiler, bir yazımıza sığacak kadar olmadı; uygun bir yerinden ikiye bölüp; sizlere iki sayıda sunmağa çalışacağız.

Sözü edilen plâna, ölüm olayıyla ilgili şöyle bir soru sorulmuştur :

— Efendim, ölüm hadisesiyle, varlığın spatyomda olduğunu idrak etme devresi arasındaki safhalar mâlum. Bu safhaları kısaltabilmek için, ölüm hadisesinden önce takip edilecek bir yolu izlemek, öğrenmek mümkün müdür? Ve bu hususta genel prensipler mevcut mudur?

Sorumuza verilen karşılıklar üzerinde birlikte duralım :

— Demek istiyorsunuz ki, ölmesini nasıl öğreniriz?

Evet, ölmek, ölebilmeye bağlı bir tezahürdür. Bir şeyde iktidar, bilgi ile olur. Bazı iktidarlar var ki, sadece bilmek değil, bir takım tatbikatla da olur.

İşte ölmek olayının ortaya çıkabilmesi için, varlığın, varlığın ölebilmesi, yani ölmeyi bilmesi, ölümün nasıl vukubulacağını bilmesi ve bu vak'aya yardım etmesi gereklidir. Ölebilmek bir sanattır. Öyle bir sanat ki, uzun bir tekâmülün, oldukça ileri safhalarında meydana gelen bir bilgidir. Ölmeyi bilmek lâzım. Bunun bilgisi, önce «ölüm nedir»den başlar: Ölüm nedir?

Klasik mânâsı içerisinde, ruh ile beden

arasındaki müşterek faaliyetin, belli bir zaman ve mekân içerisinde alâka kesmesi, kesin olarak bu alâkanın durması demektir (Ölüm Olayı — M.S.).

Bu açıklama, ikinci bir soruyu icabet-tirir: Ruh ile beden arasındaki irtibat nasıl olmaktadır?

Beden, şüphesiz bir kukladır. İpleri, yüksek BEN, ulvî BEN, kısaca ruhî BEN'in elindedir. Kuklanın hareketleri, kuklacının parmaklarına takılı bulunan iplerle temin edilir. Kuklacının parmakları; kolları, adeleri, sinirleri vasıtasıyla, beyni tarafından idare edilir. Beyin, kuklacının beyni, gene onun yüksek BEN'ine bağlıdır. Yani kuklacı da, yüksek BEN'inin bir kuklasıdır. Bu bağlılık, evrensel bir mekanizma içerisinde, sonsuza kadar gitmektedir.

Yüksek BEN, bir takım mekanizmaları ve bir takım seyyalevî vasatları kullanmak suretiyle, bedeni canlı hale getirir. Bu canlılık, o derece ince, o derece mükemmel ve o derece adapte olmuş vaziyettedir ki, kuklalar, birbirlerini, görünüşleriyle aynen kabul ederler.

Ölüm, kuklacının elindeki kukla iplerini yavaş yavaş çıkarması demektir. Hayatın muayyen bir noktasından, devresinden sonra ipler, yavaş yavaş gevşemeğe, eski sertliğini kaybetmeğe, hattâ bir kısmı fonksiyon görmemeğe başlar. Beden yaşlandıkça, yani, daha ince tertipteki tesirlere cevap verebilecek terkibi, bütünlüğü kaybettikçe, iplerde de gevşeme var demektir. İnsan vücudunda öyle değişiklikler, insan düşünce sisteminde öyle

altüst olmalar olur ki, bunlar, tedricen meydana gelen bir kontrolsüzlüktür. Bunların hepsi, tedricen meydana gelen, gelecek olan bir ölümü hazırlamaktadır.

İnsan, önce ölümün mânâsını, ölüm ötesi mânâyı, bedenli halde iken anlamağa, öğrenmeğe; zihninde, buna ait şekilleri, imajları yaşatmağa; kendi avrası içerisinde, buna ait ihtizazların hareket etmesine müsaade etmelidir...

Bütün dinler, ölüm tema'sını (konusunu - M.S.), din sâliklerine, muhtelif isimler kullanmak suretiyle, durmadan vermişler ve onlara etkiye bulunmağa çalışmışlardır.

Ölümün, en tabii bir tabiat olayı olması apaçıkken; insanlar üzerinde meydana getirilen ölüm korkusu, büyük iniş ve çıkışlara sebep olmaktadır. Ölüm ötesi âlemde en çok teşevvüğe uğrayan varlıklar, ölümden şiddetle korkan, ölüm ötesi âlemi bilmeyen, bilmeğe uğraşmamış olan insanlardır, varlıklardır. Bilhassa ölüm korkusu içerisinde kıvranıp duran kimselerin, ölüm hadisesinin meydana gelişine en fazla engel olan kimseler oldu. Ğunu söyleyebiliriz. Ve bu yüzden, bunların bedenlerini terketmeleri, hem kendileri için, hem de terk meselesini deruhte eden, düzenleyen, kontrol eden varlıklar için bir mesele olmaktadır. Ve çoğu zaman bunlar, yani ölüm korkusu içerisinde bulunan varlıklar, bir türlü kendi iradeleriyle rıza beyanında bulunamadıkları için, âni ve kütlüvî ölümlerle bedenlerinden ayrılmak mecburiyetinde kalırlar.

Ölmeği bilmenin birinci usulünü anlatık.

İkinci yolu, sizler için şu olmak gerekir :

Her gün yatarken, ertesi gün bedeninizde bulunmayacağınızı bilerek ve anlayarak yapınız.

Şüphesiz bu usul, kuvvetliler içindir. Bu ikinci usulde sadece bilgi ve kısmen inanç tarzında olan ölüm ve ölüm ötesi hayat, bu tatbikatla, kendinizde yaşatılan bir realite haline getirilmiş oluyor demektir. Bu tatbikatta insan, «Eğer bu gece öleceksem, bunu kabul ediyorum; şüphesiz idarecilerim benden çok fazla bilirler. Bedeni tutkularım ve bedeni enerjilerim, bedeni câzibem ve dire-

nişim, ruhi arzuma karşı gelemeyecektir. Muhakkak ki, ruhum, asıl BEN, bedeni, gayet nazikane bir şekilde kendi yerinde bırakacaktır. Böyle olmasını diliyorum ve böyle olmasını istiyorum. Ölüm ötesi realiteye inkilâp ettiğim zaman, bu realiteyi, çok kısa zaman aralıklarıyla yavaş yavaş kavrayacağım ve bedenimde bulunmadığımı derhal anlayacağım ve mesut olacağım. Çünkü bir ödevi tamamlamışım demektir.»

Görülüyor ki, bu ve buna benzer bir ifadeyi, bütün samimiyetiyle her akşam tekrarlayabilecek bir insan, herhalde azdır. Ve bu, ne büyük bir terbiye sistemidir. Ve bu, ne büyük bir iradedir, ruhi sükûnettir ve kudrettir. Bunlar, ancak denendikten, bu safhaya, büyük imtihanlardan geçildikten sonra ulaşırlar.

Diğer hazırlık bahisleri daha özeldir. Meselâ, ruh ve beden münasebetini gevşetecek her çalışma bir kolaylıktır. Hatırınıza gelebilir, derecelenmek suretiyle hepsi, meselâ, kolaycılık derin transa geçebilen bir kimse veyahut astral olarak bedeninden daha ince bir bedenle, bir vasıta ile kalabilmek, daha buna benzer bir çok durumlar, ruh ve beden münasebetinin kolaylıkla inkıtama (kesilmesine — M.S.) vesile teşkil ederler.

Bütün bunlara rağmen sizlere tavsiye edeceğimiz husus, önce bilgi yoluyla ölümün mânâsını, ölümün zaruretini, ölümün prensibini öğrenmenizdir. Ölüm ötesi âlem hakkında edinebildiğiniz kadar, en eskisinden en yenisine kadar bilgi edinmenizdir. Buna, tamamen kendinizi hazır hissederseniz, ikinci durumu tatbik ediniz. Yani her an, her gece ölecekmiş gibi düşünce ve tavır içerisinde, vazife olarak yaşamak...

Hayat, bir ödev yeridir ki, orada, bütün eylem ve hazlar bir seraptan ibarettir. Zaman içinde bulunduğunuz sistem ve âlem, devamlı olarak bir aldatıcı veçhe taşırlar. Ve bu yüzden de bir cehennem hayatı yaşamamız temin edilmiş olur.

Hakikî realiteleri, ancak yüksek BEN'inizi bulursunuz.

Şimdilik bu kadar, Başka?...

(Devam edecek)

İnanılmayan Gerçekler

● Jacques BERGLER



BERMUDA ÜÇGENİ İÇİNDE BİR MUAMMA DAHA

Geçenlerde Birleşik Devletlerde, Amerikan iç hatlarından bir 707 BOEING uçağı, Miami'den Florida'ya, bu aynı eyaletin kuzeyinde bulunan JACKSONVILLE'e gitmek üzere havalandıyordu. Uçuşun tam ortasında, uçak 5000 metre yükseklikte bulunduğu sırada, motorlar birdenbire, teker teker durdular. Mürettebatın açıklanamayan bu arızanın kökenini araştırmak için acele ettiği bir sırada, muaz zam çelik kütle, rüzgârlarla sallanarak süzümeye başladı. Yolcuları yavaş yavaş pânik sarıyordu. Uçak, yükseklik kaybetmekteydi. Motorlar ansızın yeniden vızıldamaya başladığı vakit, onun denizden yüksekliği iki bin metreden çok değildi. Felâket hafif atlatılmıştı. Bu esrarengiz olayı, şu an için, hiç bir şey açıklayamadı. Bir uçak, hiç bir durumda, göz yüzünün tam ortasında, böyle felce uğramış durumda bulunmamıştı. Bununla beraber bazı kimseler, motorların durması sırasında, uçağın, Bermudalar üçgeninin sivri ucunda uçmakta olduğunu fark etmişlerdir.

CONCORDE UÇAĞI VE KOZMİK IŞIN YAYINI

Concorde uçağının yaptığı gürültünün önemi, onun tenkit edenler tarafından gösterilen tek korku nedeni olmamasındadır. Gerçekten uçağın, yolcularını kozmik ışın tehli kelerine maruz bıraktığı da söylenemez mi? Concorde gibi sestem hızlı bir uçağın yüksekliği, gerçekten bir CARAVELLE gibi sestem yavaş giden bir uçağınkinden çok daha yüksektir. Oysa çok yükseğe çıkılınca, kozmik

ışın yayını şiddetlenir. Bu ışın yayınının iki kaynağı vardır: Birincisi saman yoluna âit olup, çok zayıf güçte «bir millirème» dir. İkincisi güneşe âit olup değişkendir. Fakat eliliye ulaşabilir. Ulusal tıp akademisi tarafından yürütülen bir incelemenin son neticeleri, bir yıl içinde Concorde uçağı ile Parisle Washington arasında oniki defa gidiş - dönüş yapan bir kimsenin, ancak 150 millirème'lik ışın emeceğini meydana çıkarmıştır. Halbuki geçilmemesi gereken doz, yılda 500 millirème'dir.

BERMUDALAR ÜÇGENİ İÇİNDEKİ ACAİP OLAYLAR (MIAMI)

New York'u Panama'ya bağlayan bir DC 8 uçağı, ünlü Bermudalar üçgeni üzerinde şiddetle pek büyük bir hava boşluğuna düşmüş, böylece berelenen yirmiye yakın kimse, MIAMI'ye gelir gelmez hastahaneye sevk edilmişlerdir.

Bu olay, bundan bir kaç gün önce, saat 16.35 de Bimini adası burnunda geçmiştir. Uçak şiddetle pilotun kontrolundan çıkmış ve boşluğa düşmüştür. Yolcular kurtuluşlarını DC 8 uçağına doğrulma olanağı veren otomatik pilotaj cihazının harekete geçmesini beklemekte bulmuşlardır. Ancak, BERMUDALAR üçgeni dosyasına fazladan bir muamma daha eklenmiştir.

En acıip vakalardan birisi, 5 Ocak 1945 günün FORT LAUDALE üssünden FLORIDA'ya talim uçuşuna giden beş bombardıman uçağı-ninkidir.

Hedef, Bimini adasının güneyindeki bir enkaz yığını üzerine bir torpilleme gösterisi

idi. Önceden kestirilmiş dönüş saatinden çeyrek saat önce, Teğmen C. TAYLOR, Fort Lauderdale üssüne, dünyayı hiç görmediklerini ve kaybolmuş bulduklarını haber veriyordu.

Dünyayı tekrar hiç göremeyeceklerdi. Deniz hava üssü, ihtisas yapmış bir deniz uçağını, 13 insandan oluşan bir ekiple, onları araştırmaları için havalandırdı. Ama onlar da bir daha geri dönmediler.

BERMUDA ÜÇGENİ VE AKIMLAR

Televizyonda, seyirciler için hiç de fena olmayan «Bermudaların Sırrı» hakkında yapılan tartışmaları izledim.

Kısaca, aklımda tutabildiğim husus, bu sırda hiç kimsenin, olayların gerçeğine doyurucu bir yanıt getirmemiş olmasıdır.

Burada, Dünya dışındaki, hatta denizin altındaki varlıkların müdahalesi gibi faraziye-leri tartışmayalım. Belki bunlar olanaksız de-ğiller. Bilginlerimiz, küremizi ilgilendiren her şeyi bilmekten uzaktırlar ve iddialarına rağmen, öteki küreleri daha da az tanıyorlar. Bir Fransız astronomu, yaklaşık olarak iki yüz yıl önce, «Mademki gök yüzünde taş yoktur, gökten yere taş düşmez!» demişti. Ama, biliyoruz ki, meteoritler vardır! Bu bayların, bir çok dolambaçlar yaptıktan sonra «tellurique radyasyonlarının» varlığını (*) aynı şekilde kabul edeceklerini sanıyorum; yine sanıyorum ki, aralarından bazıları onu incelemektedirler.

Evimde, dünyanın başlıca «telürük» akımlarını, düzenli olarak gösteren bir dünya haritası var. Merak edilecek husus, bu harita her ne kadar özel olarak tafsilatlandırılmış olmasa da, bu akımlar arasından bazılarının, kürenin özellikle tehlikeli bazı noktalarından geçeneri vardır. Bunları şöylece rast gele sıralıyorum: Tokyo, La réunion, Etna ve yakınındaki volkanlar, Bogota'nın güneyinde hatırlatacak olduğum Popocatepeti, Krakatoa ve yine tesadüfi şekilde, tehlikeli bölge olarak sınıflandırılan Florida ve çevresi...

«Bermudalar sırrı»nın açıklamasını başka yerde aramanın gerekmemesi mümkündür veya mümkün olacaktır. Eğer volkanik indifalar yakından gözlenmek istenirse, belki, yaklaşan indifa devrelerine uymaya az çok dikkat edilecektir! Bunun bir az, Tokyo ve çevresi vak'ası için olduğunu sanıyorum. Toprak, aynı sizin ve benim gibi, canlı bir orga-

nizmadır.

İnsan organizması gibi, Dünya'nın da volkanik indifaları yok mudur? Depremler, onun sinirsel düzensizlikleri değil midir? Hasta mıdır? Belki her ikisi de aynı zamandadır. Burada, Çinlilerin şu ata sözünü düşünüyorum: «Eğer ejderhayı kızmış bir halde görmek istemiyorsanız, onun damarlarını pek fazla gıdıklamayınız». Bizim acemi sihirbazlar olan atom bilginlerimiz, küremizin sinirsel ağırları olan tellurique akımları, biri veya öteki üzerine düşürüp düşürmeyeceklerini bile doğru olarak bilmeden, yer altı patlamalarını başlatarak ne yapmaktadırlar? Ve böylece, kendileri için ve insanlardan geri kalacaklar için, önceden kestirilemeyen sonuçlara neden olmaktadırlar.

Arzın sinirsel ağırları olan bu tellurique «akımlar», henüz anlamadığımız ve belki günün birinde öğrenecek olduğumuz kanunlara tâbidirler, bu kanunlar, o mâhût «Bermudalar üçgenini» en azından bazı oranlarda, kısmen açıklayabilecektir (Nostra: 311)

ASTRAL BEDENİMİZİN SOLUĞUMUZ OKSİJENE İHTİYACI VAR

Hassaslar, durugörür medyomlar, yazar ve filozoflar, yüzyıllardan beri, hepimizde bulunan «görünmeyen bir bedenden» söz etmişlerdir. Bu görünmeyen bedene «seyyal, astral, eterik, lâtif, Beta beden, ve de Duple (ikinci beden) v.s.» ismi verilmiştir. 1939'da Kirliyanlar, görünmeyen bu bedeni görünür hale getiren yüksek frekanslı fotoğraf tekniğini düzenlediler. 1960'dan itibaren Kirliyan yöntemi üniversitelerde laboratuvarlarda araştırma konusu oldu; bunun sayesinde, Sovyetler, enerji - bedenin menşei keşfetmiş olduklarını düşünmeğe başladılar.

Alma-Ata'daki (Kazakistan) Kirov Üniversitesine mensup biyolog, bioşimist ve biofizikçiler'den bir grup, bir kaç seneden beri, pek özentili ve karmaşık kocaman bir cihaz ile elektronik mikroskopla, çalışıyorlar. Çok gelişmiş bir Kirliyan cihazıyla bu elektronik mikroskopu birleştirmişler.

Canlı organizmaların (insan, bitki, hay-

(*) Tellurique : Yerle, toprakla ilgili ışınımalar.

(Devamı sayfa 9'da



tutum içinde geliştirmiş olduğu ekonomik ve toplumsal sistemlerin tutsağı olmuş. Sözde refah getirecek, diye uydurduğu ideolojilerin esiri durumunda insanlar gurup gurup ideolojik kamplara ayrılmış, sözüm ona daha iyi yarınlar için birbirini yokederlerken, aslında büyük bir arayışın içinde bulunmaktadır.

Bütün bu didişmeye rağmen, dünya teknolojisinin zirvesinde olduğu söylenen bu insanın arayışta bir türlü bulamadığı nedir? Okyanusların dibinden, komşu gezegenlere kadar arayışta bulamadığı nedir? Dünya insanı, bu dünyasal evrim içinde neyi ihmâl etmiştir de, bunca teknolojik gelişmeye rağmen hâlâ bunalımdan kurtulamamaktadır? En gelişmiş ülkelerde bile akıl ve sinir hastalıklarının sayısı niçin öteki hastalıklardan daha fazladır?

Bu soruların cevaplarının nerede olduğu ileri bilim adamlarınca sezinlenmeye başlamıştır. Yavaş yavaş anlaşılmaya başlanmıştır ki, okyanusların dibinden komşu gezegenlere kadar arayışta da bulamadığımız **insanın kendi-**

Bilinmeyen İnsanın Büyüklüğü

● Selman GERÇEKSEVER

Evrensel evrim ağacının dünya biyolojisini oluşturan dalının en uç noktalarında bulunan insan, devamlı bir fizyolojik ve psikolojik gelişim ve evrim içinde bulunan bir varlıktır. Bu evrimsel oluşum içinde, insanoğlu çevresini bilgisi oranında, olumlu ya da olumsuz yönde etkilemiş, kendisi ve diğer canlılar için bâzen yararlı, bazen de zararlı değişikliklerin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Üzerinde milyonlarca yıldan beri yaşadığı dünya gezegeniyle de yetinmeyerek, öteki dünyalara ve böylece kendi dışındaki uzayın derinliklerine yönelmiş bulunmaktadır.

Bütün bu gelişmeler, binlerce yeni keşif, bunca teknolojik ilerleme sonunda insan mutlu mudur? Hayır. Atmosferimiz, deniz ve akarsularımız, gıdalarımız eskisinden daha kirli. Kentlerimiz eskisinden daha gürültülü. Yollarımız yürünmeyecek kadar kalabalık ve düzensiz. İnsan kardeşlerimiz alabildiğine egoist ve çıkarıcı. O derecede de korkak ve yarından kuşkuludur. Dünya insanı egoist ve çıkarıcı

sidir. Dünyasal evrim içinde ihmâl ettiğimiz en önemli araştırma **kendimizle ilgili** araştırmadır. Şimdiye kadar çeşitli nedenlerle yapamadığımız, fakat özellikle son çeyrek yüzyılda sıkıntısını çektiğimiz en büyük keşifler **insanın içindeki uzayla** ilgili keşiflerdir. Biz kendimizi, içimizdeki uzayı tanımadan dış uzaya açıldık. Onun için uzaydan dönen astronotların pek çoğu büyük sinir bunalımları içinde emekliliklerini sürdürmeye çalışıyor. Kendimizi tanımadan, kendimizi ruhsal yönden geliştirmeden tabiatı keşfetmeye kalktık. Bazı prensipleri yakaladık ama onları ruhsal bir hamlık içinde basit çıkarlarımız ve bencil ihtiyaçlarımız için kullandık. Atomu keşfettik ama, ilkel insanlar gibi, onu önce birbirimizi yoketmede kullandık. Sun'i peykler yapıp, atmosfer dışına çıktık ama ilk olarak (korku ve güvensizlik nedeniyle) komşularımızı uzaydan gözetlemeye koyulduk. Kendimizi bilememekten dolayı, gerçek mutluluğu kendimizden dışarıdaki şeylerde aradığımız için, bir sürü

ideoloji uydurduk. İdeolojilerin insana hizmet edecekleri yerde, biz onlara hizmet eder olduk.

Bütün bu çarpıklıkların ve kargaşanın nedeninin insan varlığının ne olduğunu bilmekten doğan cahillik olduğunu anlamış bulunan gerçek bilimciler ileri ülkelerde çeşitli laboratuvar ve enstitülerde insanın içindeki uzaya yönelik çalışmalarına girmiş bulunmaktadır. Bunların örneklerini gerek Sovyet Rusya ve öteki sosyalist ülkelerde, gerekse Amerika ve öteki Batı Avrupa ülkelerinde görmek mümkün. PARAPSIKOLOJİ (psikoloji-ötesi) genel adı altında incelenen duydular dışı idraklerimiz (DDİ), çeşitli yetenekleri olan süjeler üzerinde incelenmektedir. Bilinmeyen insanın iç dünyasına inildikçe yeni yeni yetenekleri ortaya çıkmış, bunlar (askeri, güvenlikle, uzay çalışmalarında, matematik ve yabancılil öğretiminde) uygulamaya konuldu bile...

Bu şekilde insanın büyüklüğü, zamanımız bilimi tarafından (biraz geç olsa da eski yıllara nazaran daha iyi anlaşılmaya başlanmıştır. Bu yeni gelişmelerin getirdiği anlayışla uygulanan eğitimle yetiştirilen çocukların şimdikilerden farklı ve olumlu bir gelişim içinde büyüyen fertler olacağını tahmin etmek zor olmasa gerek. Günümüzde Freud'den kalma klâsik psikiyatri ile yarım yamalak tanınmaya çalışılan insan, yeni yeni geliştirilmeye başlanılmış bulunan parapsikolojik yöntemlerin ışığında artık bambaşka bir varlıktır.

Bu ileri bilimin ışığında yapılan araştırmalar sayesinde dünya biliminin şimdide kadar gerçekten çok önemli bir şeyi ihmal etmiş olduğunu anlamış bulunuyorum. Günümüz eğitiminde «Rehberlik ve Psikolojik Danışma» açısından insanı tanımanın, ferdin kendi gerçek yeteneklerinin ne olduğunu bilmesinin önemini tekrarlamaya gerek yok sanırım. Yükarıda çok kısa olarak değinilen, ileri bilimciler tarafından sürdürülen araştırmalar, sorumlulukları biz yetişkinlere verilmiş bulunan çocukların aslında ne kadar büyük varlıklar olduğunu ortaya koymaya yeterlidir. Bunları bilmediğimizden, yeni gelişmeleri şu veya bu nedenle izleyemediğimizden dolayı, çocuklar eğitimsizlikten ve gerçekçi bir rehberlikten yoksun oldukları için davranış bozuklukları gösteriyor, daha da kötüsü çeşitli ideolojilerin

maşası oluyorsa, bu onların suçu olmasa gerek... İnsana şimdide kadar hiç bir zaman mutluluk getirmemiş bulunan basit ideolojik çıkarlar için çocukların kullanılmaları çok acı... Bu acı, spiritüel bilgilerle ilgilenen bizler için daha da başka bir anlam kazanmaktadır. Evrensel tekâmül yolu üzerinde normal karmik ihtiyaçlarından dolayı da olsa çocukların ve gençlerin bu yolda harcanmaları üzücü değil midir?

İnsanı, ruh ve maddenin üçüncü bir buutta birleşmesinden ortaya çıkmış ve evrensel evrim gereksinimlerini gidermek için dünyada bulunan beşerî bir varlık olarak görmedikçe insan yavrusunun eğitimine ve rehberliğine gerçekçi bir yaklaşım yapılabileceğini sanmıyoruz. Şimdide kadar genellikle sanıldığı gibi insan yavrusu dünyaya bomboş bir hafıza ile gelmez. «İçgüdüler» olarak nitelendirilen davranışları aslında kendi uyumunu yeni çevresinde kolaylaştıracak bir takım (eski hayatlarından gelme) temel bilgilerdir. Çocuğun doğumla birlikte getirdiği ve dünyadaki ilk saatlerinden itibaren kullanmaya başladığı bilgiler eski hayatlarında edindiği tecrübelerin sonuçlarıdır. İşte çocuk ve insan yaşamı boyunca ruhsal şuurundaki bilgileri bedensel şuuruna aktarabildiği nisbette hayata uyumlu, başka bir deyimle zeki olacaktır. Ana-baba ve öğretmenin görevi çocuğa bu zihniyetle rehberlik etmek olmalıdır.

Bebeğin doğduğu andan itibaren izlenmesinden anlaşılacaktır ki, bir varlığın bedene enkarne olup, dünyaya gelmesi, ana rahminde bir vücut oluşturacak tarzda gelişen bir çift hücrenin çoğalmasından ve zamanı gelince dışarı çıkmasından ibaret değildir. Dünyaya gelecek varlık ile ona analık ve babalık görevi yapacak varlıklar arasında, henüz elle tutulur şekilde izleyemediğimiz, fakat ortada olan olaylardan ve elimizdeki spiritüel bilgilerden sezindiğimize göre esaslı bir mekanizma çalışmaktadır. Çocuğun gerçek ruhsal evrimine yönelik ana-baba sevgisi ancak bu bilgilerin ışığında sürdürülecek bir eğitim ve rehberlikle anlam kazanacaktır. Dünyaya kurulalı beri bütün dinlerin sözkonusu edip, işledikleri, fakat dünya insanının şimdide kadar bir türlü gerçekleştiremediği gerçek

■ Lütfen Sayfayı çeviriniz

sevgi bu değil midir?

Aslında sevgi, doğumdan önceki aylarda bile insan yavrusunun en önemli ve en büyük gıdası... Maddesel gıda nasıllık çocuğun kilosunu, boyunu yani fizyolojik yapısını geliştirirse, etrafında göreceği sevgi de psikolojik yapısını geliştirecektir. Esasında, bu sevginin temelleri çocuk ya da bebek diye isimlendirdiğimiz varlık dünyaya gelmeden, hattâ yumurta ile spermin birleşmelerinden önce atılmıştır. Böyle bir sevgi alışverişinin sadece bebek durumunda olan varlığa değil, aynı zamanda anne baba durumunda olan varlıklara da (ruhsal evrim açısından) faydası vardır. Zira, insan evrimi açısından çocuk yetiştirmek, nesil devam ettirmek motifi (drive) altında aslında dünya beşeri olan Ademoğluna fedakârlık temrinleri yaptırmaktır. Bu da sevgisiz olmayacaktır elbette. Burada fedakârlık, acz içinde çırpınan, kuvvetsiz, dünyaya yeni enkarne olmuş olan bir varlığa vardım etmek onu Tanrı'nın yüce bir eseri olarak sevmek, korumak, beslemek ve büyündürmektir. Kendi çocuğunu severken aslında bir anne Tanrı'nın bir kulumu sevmektedir. Bu bakımdan, «Benim çocuğum» derken bile esasında Tanrı'nın bir kulumun kendisine emânet edilmiş olduğunu hatırlamalıdır. Buradan da çocuk yetiştiren bir annenin (veya babanın) aslında önemli bir imtihan içinde bulunduğu anlaşılmaktadır. Yavrusunu severken, korurken, «Benim yavrum» derken, ve şefkat gösterirken farkına varmadan fedakârlık duyguları gelişmektedir. Bu şekilde ana-baba vermeye başlayacak ve vermeye alışacak. Uzun bir süre verecek. Hiç almadan, hem de karşılık görmeden verecek. Ve böylece vericiliği öğrenecek. Böylece anne ya da baba durumunda bulunan varlık, ideal İNSAN'ın en belirgin özelliklerinden birisi olan vericilik özelliğinin temellerini atmış olacaktır.

Bütün bunlar bize, çocuk yetiştirmenin, bir yavrunun beslenip büyütülmesinden ibâret basit bir bakım işlemi olmadığını anlatmaktadır. Tam aksine ana-baba açısından büyük sorumluluklarla dolu bir iş ve küçümsenmeyecek bir evrim sınavı olduğu meydandadır. Hiç değilse «Çocuk Yılı» olarak ilân edilmiş bulunan 1979 yılında çocuğun eğitimi ve rehberliğine bu bilgilerin ışığında bakılmasını dile-

riz.

Satırlarımıza bazı pratik önerilerle devam ediyoruz:

1. Çocuğunuzu Ne Zaman Eğitmelisiniz?

İyi alışkanlıkları çocuğu doğumdan itibaren devamlı olarak kazandırmaya çalışmak gerekir. Hiç bir zaman, «... şunu öğrenmesi için daha çok küçük...» denilmemelidir. İyi alışkanlıkların çocuğa verilmeye başlanması ne kadar erken olursa, bunlar çocukta gün geçtikçe, yaş ilerledikçe daha da kuvvetlenecek, yerleşecek ve büyüdüğü zaman değişmesi kolay kolay mümkün olmayacaktır.

Evet, çocuğa ne zaman öğretilmeye başlanması, eğitilmeye başlanması birçok ana-babanın düşündüğünden çok daha erkendir. İnsanoğlunun tabiatının bir özelliğinden dolayı, kötü alışkanlıkların kazanılması daha kolaydır. Bu bakımdan kötü bir örneği benimsemesi, iyi birşey öğrenmesinden daha kolaydır.

Pek çok aile çocuklarına birşey öğretmeleri için zamanın daha çok erken olduğunu düşünürler. Onlar zannederler ki, çocuğun birşeyler anlamaya başladığı zamana kadar beklenmelidir. Hattâ bu beklemeyi okul öncesi (7 yaş)'ne kadar sürdürenler vardır. O zamanda ilk okul birinci sınıfta, ele avuca sığmaz, isyankâr, etrafındakilere saygısız, bencil veledler karşımıza çıkmaktadır. Bu bakımdan «öğrenmesi için daha erken...» zihniyetinden vazgeçilmelidir.

Küçükler birçok şeyi genellikle taklit yoluyla öğrenirler. Bu bakımdan çocukta davranış şekillerinin gelişmesi ana-babaya bağlıdır. Ya da ana-babanın çocuğu içinde büyümesine zorladığı ortama bağlıdır. İleride ortaya çıkması muhtemel birçok şey daha küçük yaşlardan itibaren öğretilir. Ana-baba çocuğun önünde güzel birer örnek olmalıdır. Çocuklar genellikle gördüklerini taklit ederler ve birçok şeyi taklit yoluyla öğrenirler. Bu bakımdan toplumda suç sayılan davranışlar pek çoğu doğumdan sonra hatalı eğitim sonucu edinilmiş davranış bozukluklarıdır. İçinde bulunduğumuz zamanda televizyon (TV) bu konuda oldukça etkilidir. Buna filmleri ve radyoyu da eklemeliyiz. Bu bakımdan, dikkatsiz olan ana-babaların çocuklarına yapacağı küçümsenmeyecek hatalardan biri de, bütün TV programlarını hiç bir seçi-

me tâbi tutmadan, çocuğun okumak istediği kitapları şöyle bir gözden geçirmeden, eline vermek olacaktır. Çocuk, kötü alışkanlıklarını iyileri öğretilinceye kadar devam ettirecektir. İyi alışkanlıklar devamlı pratiklerle tekrarlarla öğretilir. Kötü alışkanlıklar mümkün olduğu kadar erken yaşlarda kırılmalıdır.

2. Çocuğunuz Nasıl Öğrenir?

Yeni doğan yaratıklar içinde en âciz durumda olan insan yavrularıdır. Hayvan yavruları doğumlarından çok kısa bir zaman sonra kendilerine gelip, harekete ve beslenmeye başlarlar. Bir insan yavrusu doğum olayıyla

birlikte o hayatıyla ilgili öğrenmelerine başlar. Yüksek benliğinde, yeni öğrendikleriyle eski öğrendiklerinin sentezini yapar. Öğrenmenin bir kısmı da eski hayatlarındaki tecrübelerin (gayri şuurda olsa da) hatırlanmalarıyla olur. Klasik öğrenme yöntemleri insanın duyular dışı idraklarının keşfedilmesiyle yerlerini yenilerine bırakmaktadır. Günümüzde Bulgar araştırmacı Prof. Lozanov tarafından geliştirilen ve «Öğretimde Devrim» olarak nitelendirilen Telkinbilim (Suggestology) alanındaki gelişmeler buna örnek olarak gösterilebilir. (Ayrıntılı bilgi için bakınız: Ruh ve Madde yayınlarından «Parapsişik Araştırmalar».

İnanılmayan Gerçekler

(Sayfa 5'den)

van) **dublesini** sürekli müşahade ettiler. Bu cevherin mahiyeti, 1968'de Kazakistan Üniversitesi tarafından yayınlanan bir raporda açıklandı. Raporun ismi «Kırlıyan Etkisinin Biyolojik Esası» idi. Raporu yazarlar: Dr. V. İnyuşin, Dr. V. Grişenko, Dr. N. Vorobev, Dr. N. Şuiski, Dr. N. Fedorava ve Dr. F. Gibadalın. Onlara göre bu plazma tipinde bir enerjidir, uyarılmış proton, elektron ve muhtemelen diğer iyonlaşmış taneciklerden mürekkep çok elementer (ilkel) bir çeşit topluluktur. (Fizikte, maddenin dördüncü haline «plazma» denir, iyonlaşmış tanecik akımı şeklinde gözüktür.)

Gene bu araştırmacılara göre, bu enerji - beden, aynı zamanda, tam ve homojen bir organizmadır. O halde, sadece tanecikler topluluğu olarak değil, **bir bütün** olarak hareket etmektedir. Kendi elektromanyetik alanlarını üretir. Daha iyisi, bedenimizi saran «**birleştirici bir prensip**» dir. Organizmamızın biyolojik güç alanlarının esası olmaktadır. Canlıları canlı yapan enerji, bu durumda, bir yandan beden hücrelerimizizin, öte yandan da bu bioplazmik zarfın ürettiği enerjiden ileri gelmektedir.

Sovyet Bilim adamları şöyle yazmaktadır:

«**Enerji beden ile organizma arasında (moleküler ve atomik madde ile canlı varlıkların plazmik hali arasında) çok sıkı bir ilişki vardır.**»

Amerikalı bir nörolog, kan dokusundan ince bir parça kestikten ve bunu yaralı bir farenin yarasına soktuktan sonra, farenin bedeninin içinde tamamiyle yeni bir kasın teşekkül ettiği gördü, olay sanki **önceden tayin edilmiş plâna göre** oluyordu... Sanki burada **yapıcı bir kuvvetin** harekete geçişi vardı. Bu güç, Moskova Hayvansal Morfoloji Enstitüsünden, Dr. A. Stiditski gibi bilim adamları tarafından pek yakınlarda **enerji-beden** olarak ortaya kondu.

Dr. Stiditski bir hayvan cenininin ön azasından bir embriyon çıkardı. Sonra onu arka ayağın yerine nakletti. Embriyon, normal bir ön aza (organ) gibi gelişmeye başladı, arka ayak gibi gelişmemişti. Bu deney, (Dr.'a göre) bioplazmik gücün gerçekliğini gösteriyor-du.

Bu enerji-beden acaba nereden ileri gelmektedir? Sovyet bilginlerine göre, **soluduğumuz oksijenden gelmektedir.** Gerçekten, oksijen kendi yardımcı elektronlarını ve de belli bir miktar enerjiyi bioplazmik bedenimize nakleder. Bu olay, yüksek frekanslı titreşimlerin sessiz tablosu üzerinde fiilen gözlenmiştir.

Solunum enerji-bedeni yeniden şarjeder ve hayatı rezervlerimizizin yenilenmesinde esas teşkil eder. Bu ifade, yogilerin PRANA'sını, solunumla bedene giren **hayatsal enerjiyi**, ister istemez hatıra getirmektedir.

(Nostra - 361)

Denizin Hiçkırıkları

Açıklaması Olanaksız Patlamalar

● Jacques DEGAS'dan
S. KANIKLI

Amerikan deniz makamları, son yılın Aralık ayı içinde, CAROLINE'in kuzey ve güneyindeki iki eyaletinde ve NEW JERSEY açıklarında meydana çıkardıkları beş muazzam patlama ile, oldukça meraka kapılmışlardır. Bu muazzam su sarsıntıları, görünüşe göre, hava açık ve hemen hemen hiç bir neden yokken, denizin onlarca kilometre derinliğinde meydana gelmişti. Son derece gizli de olsa, kıyıların bu kadar yakınında hiç bir tür deneme yapılamazdı. Çeşitli deniz ölçü aletlerini bu çapta etkileyecek hiç bir kaza asla kaydedilmemiştir.

O vakitten beri tahminler yürütülmüş, hepsi de biri birinden resmî olan bu tahminler uzayıp gitmiştir. Önce esrarengiz bir şekilde, Atlantığın zemininden çıkarak, iki su arasında patlayacak olan, deniz dibindeki muazzam hava kabarcığından söz edilmiştir. Hiç kimsenin kesin olarak bir şey anlamayacağı bu olayı açıklamak için, patlamanın gelişmesinin çok kötü bir şekilde anlaşılmasından daha pratik olan, bu ünlü Jeolojik yığılmaların etkisine başvurulur... Yetkili makamlar orada, CONCORDE uçaklarının gelip gitmelerinden dolayı, tâli (ve hoş olmayan) bir etki de görmek isterler. Bu mütalâa her ne kadar çok ciddi Amerikan deniz araştırmaları laboratuvarından çıktı ise de, tamamıyla son dengesizlik olarak görülebilecektir. Bununla beraber Fransız-Britanya uçağının, sestem hızlı virajları tarafından oluşturulan, odaklaşmış şok dalgalarından başka şey söz konusu olmasa bile, bu mütalâa, araştırma laboratuvarının belgeleri içinde, belki de, gerçek gibi görünmekten pek uzak değildir... Zira kuşkusuz, deniz teşkilâtı uz-

manlarının, doğru olarak düşündükleri, CONCORDE uçağı değildir. Esasen, bu muazzam patlamaların işitildiği saatlerin, kesinlikle, yeni uçağın hareketiyle uymadıkları çabucak görülmüştü. Acaba, sivil veya askerî öteki gerçekler, neden olarak gösterilebilir mi idi? Bütün ilgili çevreye ait, doğru olarak yapılmış uçuş plânları üzerinde, inceden inceye yapılan bir araştırma, hiç bir pilotun, kendisini azamî hıza ve böyle etkiler oluşturmaya elverişli, sestem hızlı virajlara kaptırmamıştı... Eğer, bu esrarlı gürültüler, genellikle araştırmacıların düşündükleri gibi, böyle manevraların sonucu iseler, o halde onların kökeni nedir, teşhis edilmemiş hangi aletler onlara neden olmaktadır?

Uçan bir cisim, çok çabuk olarak hızını, ses hızının üstüne çıkacak şekilde arttırdığı ve yükselişte de bu hızla yetindiği vakit, oluşan şok dalgası yükselir ve bu yükseliş, yerden yaklaşık olarak 160 kilometreden Termosfer'e kadar sürer. Havacılık dili ile buna bir «hyperboom» adı verilir. Termosfer'in yanan tabakaları, o zaman, bu dalgayı odaklar ve bunu yere doğru geri gönderir. O yere dokununca, bir patlamaya neden olacaktır. Olay, oldukça sık bir şekilde, halen hazırlanmakta olduğumuz aletlerle kaydedilmiştir. Fakat, o zamana kadar hiç bir uçak, ses-üstü hızla tırmanma oluşturmamıştı. Bunun için, son derecede kudretli ve özellikli, hemen anî şekilde ses-üstü (süpersonik) hıza elverişli, uçan bir cisim gerekecekti. CONCORDE uçağında bu, tam bir demagoji ve çok kötü bir niyetle düşünülmüştü. Fakat, tüm gelişmelerine rağmen o, benzeri et-

kilere yetenekli olmaktan uzaktır. Esasen, bazı araştırmalar yapılacak olursa, bu esraren-giz patlamaların, modern ses-üstü uçak-larımızdan çok önce oldukları görülür. Onlar aynı zamanda, daha 1897 yılında, L. BAUDOİN askerî kitaplığı için yazılacak özel bir yayın-da, VAN DEN BROECK ve VAN MIERLO ad-larında, Belçikalı iki bilgine konu olmuşlardır. Kendileri olayı, denizin hıçkırıkları veya sa-dece deniz diye, ya da mist-poufs diye ad-landırmışlardır. İngilizcede «mist, «sis» an-la-mına ve «pouf» yerli dilde patlama anlamına gelir.

Çok dikkatli yapılmış bir araştırma so-nunda, iki Belçikalı, bu esraren-giz ve sağır edici gürültülerin, bütün devirlerde fark edil-diğini keşfetmişlerdir. Onlar, şu muammalı bilgin ve olacaktan haber veren şansölye FRANCİS BACON'un, bundan önceki 1700 yıl-larında, bu esraren-giz gidiş tarafından dikka-tinin çekildiğini yazmaktadırlar. İnanmaya de-ğer başka bir çok müellif, dünyanın hemen her yanında buna işaret etmektedirler. «BRO-ECK ve MIERLO'nun not ettiklerine göre, çok göze batıcı benzer olayların ortaya çıktığı yer BEGALE körfezidir...»

Yazarlar «kuzey denizi kıyısında olduğu kadar, aşağı Belçikanın doğu kısmı ovalarında da, sağır, uzak, uzak, kısa süreli ve yuvarlan-masız patlamaların, münferit olarak veya tek-rarlanan diziler halinde meydana geldiğini de saptamışlardır...» Bu patlamaların, çok sık o-larak, sıcak ve fırtınasız günlerde, gökyüzü-nün berrak ve hafif bir sisin deniz yüzeyinden yükseldiği sıralarda meydana geldiği çabucak fark olunmuştur. Bir çok tanıklar, bazen pat-lamalara, parlak belirtilerin, şimşeklerin, kıvılcım saçan dönmelerin eşlik ettiğini temin et-mektedirler.

NOSTRA Dergisinde birçok kereler, bilgi-mizden uzak bir şekilde okyanuslarda hüküm süren bu acıip faaliyeti hatırlattık. Denizci-ler çok kez, suların içinde veya yüzeyden bir kaç metre aşağıda manevra yapan parlak diskler veya teşhis edilemeyen aletler gör-mektedirler. Müşahade sık sık, tamamiyle dü-zenli, çok şiddetli patlamalı, basit motör vı-zıltısına varan bireysel gürültülerle birleşir. Araştırmaya göre, bu patlama çoğu kez, alet gök yüzüne fırlamak üzere, suyumsu elema-

nı şiddetle terk ettiği vakit meydana gelmek-tedir. Suyun üstünde bir kaç saniye uçar. Sonra, atmosferin üst tabakalarına doğru âni-den kaybolur. İşte bizi, olağanüstü bir hızlan-madan doğan şu ünlü şok dalgası hakkında, Amerikan bilgilerininin açıklamasına ulaştıran husus budur. Fakat bu kez söz konusu olan CONCORDE uçağı değildir.

İrlandalı küçük bir gemici olan LE SEA-GULL, 1964 yılı Ocak ayında olayın tanığı ol-muştur. O, İskoçya ile İrlanda arasındaki SU-DERDE adasında bulunduğu sırada, tayfaair sâkin bir havada, denizin altında bir ışık gör-düler. İlk önce heyecanlanmadılar. Fakat, bu ışığın birden bire sulardan çıktığını ve gök-yüzünde kaybolduğunu görünce, hemen şa-şırdılar. Müşahade henüz bir saniye sürmüş-tü ki, bu saniyelerin sonunda müthiş bir pat-lama duyduklar. Bu müşahade ile şaşırmış o-lan geminin kaptanı, deniz yüzeyinin bu es-raren-giz patlama ile çalkalanmadığını anlattı.

Denizin hıçkırıklarının yazarı olan Belçi-kalı iki bilgine göre, bu esraren-giz müşahade-lere yakından yakından katıldıkları vakit, tâli olaylar meydana gelir. Çevredeki parlaklık, zorunlu olarak, etkilenmiş gibi görünmediği vakit, anlaşılacağına göre, neden olmadan, şid-detle şaşkınlığa uğranılmaktadır. Yeter ki teşhis edilemeyen deniz cisminin dalışı, göz lerimizin, onun hayalini saptamakta kudretsiz kalacağı gibi bir ânilikte olsun... Aynı dere-cede ilginç bir olay da XIX uncu yüzyılın bir çok gözlemcilerinin, göğüslerinde bir titreme izlenimi duymuş olmalarıdır. Bu kötülüğü, teş-his edilmemiş deniz altı cisimlerinin, sesli veya ışıklı bir şekilde ortaya çıkmaları sıra-sında, denizcileri sık sık etkileyen kötülük ile karşılaştıracamız.

Araştırmalara aktarılan «denizin hıçkırık-ları» dosyası bazı araştırmacıları ısrarla, resmî bilimi, okyanuslarımızda hareket eden, mu-ammalı makinelerin bulunduğuna yöneliyor-du. Fakat, bu çok gerekli mi idi? Biz e yararlı olan açıklamalar, o kadar beyaz iplikle dikil-mişlerdir ki, bazı kuşklara düşülmektedir. Sanki, onların araştırmalarının sırrı içinde, A-merikan askerî makamları daha bazı şeyler keşfetmişler de, bu yüzden büyük çoğunluğa açıklama yapmak hususunda hüküm verme-mektedirler. (Nostra - 335)

- Apollo Astronotlarından Edgar MITCHELL tarafından kurulmuş olan

Noetik Bilimler Enstitüsü



Astronot Edgar MITCHELL

Noetik Bilimler (Şuur Etüdüleri) Enstitüsü California'nın Palo Alto kentinde bulunmakta olup, kâr amacı gütmeyen bir organizasyondur. Enstitünün kurucusu ve başkanı Astronot E. Mitchell'dir. Enstitü, daha önceleri EDMA Corporation tarafından yürütülmekte olan eğitim ve insanlara ve gezegene yardım faaliyetlerini de üstlenmiş bulunmaktadır.

Başkan E. Mitchell'in inandığına göre dünya medeniyeti kritik bir dönemde ve insanlık da evrimsel bir döryol ağzında bulunmaktadır. Bir yandan dünya çapındaki karışıklıklar ve problemler gezegensel bir krize doğru tirmanış gösterirken, öte yandan insanın yaratıcı değişiklik potansiyeli ve çevresini kontrol olanakları gitgide büyümektedir. Başkanın belirttiğine göre hem bu problemler hem de sözkonusu potansiyel beşerî şuur fonksiyonundan başka birşey değildir. İçindeki insanlar daha iyi olmadıkça hiç bir toplum daha iyi olamamıştır. En etkili ve en sürekli şekilde problemlerin çözümü ve potansiyellerin anlaşılması bireysel aydınlanmada bulun-

maktadır. Bu bakımdan Enstitü etüdlerini beşer şuurunun eğitimine yöneltmiş bulunmaktadır. Yeni bir anlayış elde edilmesine yardımcı olmak ve insanlar arasında yaygın bir şuurculuk tesis etmek amacıyla Enstitü beş esas fonksiyonu üstlenmiş bulunmaktadır:

1. Şuur, zihin ve beden arasındaki ilişkiyi anlamak amacıyla araştırmalarda bulunmak.

2. Beşerî aydınlanmayı sağlayarak beşerî potansiyeli ortaya çıkaracak tarzda eğitsel etkinlikte bulunmak.

3. Bu etkinliklerden, gelişmelerden, her türlü haberleşme olanak ve kanallarından toplumu haberdar kılmak.

4. Gezegensel sorunlar ve çözüm yollarıyla ilgili olarak hükümet, endüstri, bilim ve eğitim merci (başvurulacak yer) lerini uyararak ve gerekli öğütlemelerde bulunmak.

5. Denetleme, destekleme ve eşgüdüm sağlama yollarıyla beşerî şuur değişikliği konusunda çalışan bireyler ve kurumlarla ilişkilerde bulunmak.

Bunlar Enstitü'nün genel felsefesi içinde belli başlı amaçlar olmaktadır. Daha özel etkinlikleri de Başkan Mitchell şöylece guruplandırmaktadır:

ARAŞTIRMA :

■ Teorik ve uygulamalı şuur araştırması alanında bilimsel araştırmalar düzenlemek

■ Enstitü dışında bu konuda yapılmakta olan bireysel ya da kurumlarca yürütülen araştırmaları desteklemek.

■ Konuyla ilgili araştırma ve gelişmeler için bir enformasyon merkezi gibi etkinlikte bulunmak.

EĞİTİM :

■ Enstitü içinde zihinsel uyanıklığa kavuşturucu, (beşerî) potansiyeli açığa çıkarıcı ve genel gelişmeyi hızlandırıcı eğitsel etkinliklerde bulunmak.

■ Enstitü dışında da aynı etkinlikleri sürdürmek,

■ Konuyla ilgili eğitsel çalışmalarda bir haber alma merkezi olarak görev yapmak,

HABERLEŞME :

■ Çeşitli yayın araçlarından yararlanarak halkı bu konularda aydınlatmak,

■ Çeşitli elektronik ve görsel-işitsel haberleşme kanallarıyla halkı bu konularda bilgilendirmek.

TOPLUM :

■ İnsanın beşeri yetenek, teknoloji ve kaynaklarının, psikolojik, fizyolojik ve çevre sorunları açısından mantıklı bir şekilde uygulanmasını sağlamak,

■ Hükümet, endüstri, bilim ve eğitim kurumlarıyla öteki kamu kuruluşlarına gezegenel sorunlar ve çözüm yollarıyla ilgili olarak danışmanlık ve öğütlemelerde bulunmak.

Başkan Mitchell işlerinin yolunda gitmekte olduğundan memnun bulunduğunu açıklamaktan çekinmemektedir. Yüklü konferans ve TV programlarına ek olarak çeşitli projeler hemen hemen tamamlanmak üzeredir. Şimdiye kadar iki dökümanter film yapmışlar : **İç Uzay** ve **En Büyük Esrar**. Her iki film de ruhsal

fenomen, şuur araştırmaları ve evrenin yapısı gibi konuları içermektedir. Filimlerdeki bazı etkileyici sahneleri şöylece sıralayabiliriz: ruhsal şifa, prekognisyon (önceden bilme) yeteneği, Cleve Backster, Sufi Meditasyonu, Tibet Lâmaları, Yogiler, Amerikan Yerlileri ve daha bir çoğu...

Bunlardan başka E. Mitchell'in belirttiğine göre, daha Noetik Bilimler Enstitüsü kurulmadan önce hazırlığına başlanmış bulunan ve hâlen derlenmesi EDMA Şirketi'nin gözetimi altında sürdürülen değerli bir eser bulunmaktadır: **«Psychical Research: A Challenge for Science»** (Ruhsal Araştırma: Bilime bir Meydan Okuyuş). Bu kitabın hazırlanması için ruhsal araştırmalar alanlarında otorite durumunda bulunan 30 kadar bilimadamının görüşlerine başvurulmuştur. Eşsiz denebilecek kitabın bir örneğini daha eski yıllarda bulmak hemen hemen olanaksızdır.

Yukarıda sözkonusu edilen filmlere ve kitaba ilâveten E. Mitchell çeşitli gazetelerde ve TV programlarında da halkı bilgilendirme yolundaki uğraşını sürdürmektedir. Bütün bu çalışmalarındaki niyetinin «enformasyon», «transformasyon» (değişiklik) yönünde kullanmaktır. (PSYCHIC'den)

● S. OSTRANDER ve L. SCHROEDER ●

SOVYET RUSYA RUHU ARIYOR

Sovyet Bilim Adamları, hertürlü baskıya karşın «gerçeği» ifade edebildiler. Bugün SSCB'de parapsikoloji bilimi en kıymetli bir silâh durumundadır. «Gerçek Gizli Okült Savaşı» Doğu-Batı blokları arasında şiddetle sürüyor. Bu eser, size, bunun nedenlerini veriyor.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ. — Fiyatı : 75 TL.

Bütün Dinlerin Kaynağı Birdir

Bir okuyucumuz, Mart sayısındaki, bugüne kadar varılan spiritüel sonuçları okuyunca şöyle bir kuşkuya düşmüş: «Siz, dinlere ve tek Tanrıya inanıyorsunuz ama, nasıl?!» Gerçi böyle dememiş ama, sözlerinin gelişinin doğal sonucunda bu soru var.

Spiritüalizmi yeterince bilmeyenin böyle bir kuşkuya düşmesi normaldir. Çünkü dinleri yeterince anlayabilmek için, Spiritüalizmi, iyice bilmek gerekir. Tabii, yalnız Spiritüalizmi değil; Spiritüalizmin kapsadığı maddesel bilimleri de...

Yeryüzündeki insan, evrendeki ruh da değildir; evrendeki madde de değildir. Ruh ve madde karışımı bir varlıktır. Yeryüzü seviyesinde insanlık mertebesine yükselmiş bir yaratıktır. Yani insan, ne ruhtur, ne maddedir...

İşte bu nedenle insanın maddesine maddesel bilimler, ruhuna da —dinleri içeren— ruhsal bilimler hitapedir. Yani insan, iki kaynaktan beslenmek zorundadır...

Beş duygumuzla, maddenin bütün hallerini yeterince algılayabilir ve kanıtlarına varabiliriz... Ama ruhun fenomenlerini, beş duygumuzla algılayamıyoruz, «neşterimizin ucuna hiç bir zaman bir ruh takılmaz»... Çünkü ruh madde değildir. Madde üstü, madde dışı, fenomenleriyle varlığı kanıtlanılan bir güçtür, bir kudrettir, bir tesirdir...

Dinler, bugüne kadar bizlere de öğretilmiş gibi, bir inanç müessesesi değil; madde bilimi gibi kanıtlanabilir, tartışılabilir, fenomenleri ortaya konulabilir... bir ruh bilimidir (Psişe bilimi değil...)...

En ilkel dinden en mükemmel dine kadar bütün dinler, insanın beş duygusuna çarpmadığı için, biraz da başının üstündekileri fark etsin; yalnız bedenini değil, ruhunu da tanınsın, beslesin, doyursun, diyerek;

şeriaten başlamış ve nirengi noktalarını göstererek, ruhu için ne gerekiyorsa, onları da birer birer vermiştir.

Ama ne yazık ki, bazı bireysel istisnalar dışında kalan çoğunluk, bütün dinleri ters ve yanlış anlamış, anlatmış ve böyle de kabul ettiregelmiştir.

«Dinler dogmatikmiş, tartışılmazmış; sadece inanılmış!»

İşte Spiritüalizme girince, fert öğrenir ve görür ki, gerçekler, hiç de anlattıkları ve de inandıkları gibi değildir.

Yeryüzüne, ruhsal evriminin oluşturduğu ihtiyaçlar dolayısıyla indirilen Âdemler ve de Oğulları, ruhsal tekâmül seviyelerine göre, dinler kanalıyla beslenegelmişlerdir. Bu hal, çok eski çağlarda karşımıza, totem dinleri gibi, pek ilkel dinler olarak çıkmış... Ve giderek, «Kitabi» yahut «Semavi» dediğimiz, bir süreç üzerindeki dört dine kadar yükseltilmiştir. Bu hal de ruhsal evrimin doğal bir sonucu olagelmiştir...

Bugün kendimizi teknolojinin ve dolayısıyla da bilimin zirvesinde sayıyor ve buna inanıyoruz da!... Bu sözün, iki anlamı vardır. Biz, dünya insanlığı olarak, dünyamızın geçmişini biliyoruz!... Ve evrende bizden ileri bir teknoloji bulunamayacağını da biliyoruz!...

Ne yazık ki, bütün bu bölünmelerimize rağmen, pek çok uygarlıklar yaşamış, ne geçmişteki dünyamızı biliyoruz ve ne de evrende çok geri kalmış bir gezegen olduğumuzu!...

Halbuki dinlerin anlaşılabilmeleri için, o çağdaki ihtiyaç durumlarının da bilinmelerine gerek vardır. Çünkü dinler, bazı ihtiyaçların sonunda indirilmişlerdir. Acaba bu ihtiyaç durumları nelerdi, nasıldı, hepsini bilebiliyor muyuz? Örneğin, bugün Afrikanın ortasında ilkel bir zenci kabilesi olan Doganların geleneksel bilgilerinde, ancak bugününün astronomi

bilgilerine girebilmiş, şaşırtıcı astronomi bilgileri mevcuttur!... Acaba ataları, bu çok ileri saydığımız göksel bilgileri nasıl elde etmişlerdi?. Halbuki bu kavimin dini, en ilkel dinlerden biridir...

Bütün bunların ayrıntılarını, kanıtlarını, şu kısa yazımız içerisinde dile getirebilmemiz olanaksızdır. Bu örneği, sadece düşündürelim, diye verdik...

Sonra arkadaşımız, kuşularının bir yerinde diyor ki: «Kur'an geldiğinden beri diğerleri hükümsüzdür». Ama, bizzat Kur'anın Kendisi, bir çok âyetlerinde, diğer dinlere ve bil. hassa Tevrat'a canlı atıflar yapmaktadır. Hükümsüz olan şeye nasıl canlı atıflar yapılabilir ki?!...

Bu yargı, bizlerin peşin ve geleneksel yargılarıdır. Daha doğrusu, dinler hakkındaki bilgisizliklerimizin kısır ürünüdür. Kur'an'da böyle bir âyet de mevcut değildir...

Yeryüzünde hâlen bütün dinlerin ortaya koyduğu realiteler geçerlidir. Dolayısıyla da bu geçerli realitelerin ihtiyaçları olarak bütün dinler geçerlidir. Dinsizliğin de geçerli olduğu gibi (Bilhassa bu çağda!).

Yeryüzünde yalnız dinsel realiteler mi mevcuttur? Ne geçer? Dinler içinde de sıralanagelen pek çok realiteler vardır...

Örneğin bize göre Tevratı alalım: Tevrat realitesinin geçerli olduğu çağda da, bu realiteyi aşır, İslâmî realiteye ulaşmış ve yeryüzü okulunu, emsalinden çok önce bitirebilmiş kimseler vardı. Halbuki o zaman Kur'an yoktu!... Bu örnek, Spiritüel bir gerçektir. Ama bu gerçeği bilmek ve anlayabilmek için, Spiritüalizmi de bilmek gerekir.

Dinde iki türlü iman vardır: Birisi dogmatik, diğeri bilimseldir. Yalnız dinsel metinlerle iktifa edip, daha başka gerçekler aramayanlar için, dogmatik iman, ister - istemez ferden kendisine bir dokunulmazlık sınırı çizer... Ne bu sınırın dışına kendisi çıkar, ne de bu sınırı bozmak isteyen, bu sınırın içine alır... Ve dolayısıyla, «Hiç bilenle bilmeyen bir olur mu? — «Âlimin mürekkebi cahilin ibadetinden yeğdir.» gibi gerçeklere, önce kendisi ters düşmüş olur!...

Şimdi sormak gerekir: Kurnaz bir aklın karşısında önce sapıtacak olan kimdir: Dog-

matik iman sahibi olan mı, bilimsel imanlı kişi mi?!.

İşte Spiritüalizmi bilenler, dinlerde çözemedikleri, göremedikleri pek çok gerçekleri çözebilecek ve görebileceklerdir. Dinlere ters düşmek şöyle dursun, dinlerdeki bütün âyetlerin, gerçeklerin teyitlerini bulacaklardır. Yani, bilimsel imana ulaşmanın yolunu göreceklerdir. Tabii görebilirlerse. (Her Spirit de, bu gerçeği görebilmiş olamaz... Böyle bir iddia peşinde değildir... Ama, kanıtı bulunan bir inanç, kuşkusuz daha geçerlidir. Meseleyi bu açıdan görmek gerek... Her dindarın iman sahibi olamadığı gibi bir husustur bu da)...

Ve okuyucumuz, son olarak da şöyle bir soru soruyor:

«Bugün Hak din nedir?»

Dinler, Yukarı'nın ihtiyacı için indirilmediğine göre, «Bugün Hak din nedir?» derken, kastettiğimiz anlam, elbet insanların ihtiyaçları yönünden olacaktır. Yani, kim neyi hak etmişse, ona, ancak hak ettiği verilecektir. Nitekim, bugüne kadar öğrenebildiklerimiz de bunu doğruluyor.

Öyleyse çevremize şöyle bir göz atalım: Yeryüzünde en yüksek realitenin bilgilerinin verilmesini hak edebilmiş kaç kişi vardır?!

Gerçek, bu sorumuzun binde bir bile doğrular nitelikte bulunmadığına göre, «Hak din» aramak, kime göre olacaktır?!

Acaba «Hak din» sahibi olduğumuzu ileri süren bizlerden kaç kişi vardır ki, inandıklarını, anlaşılması gereken seviyede anlayabilmiştir?!

Bunlara benzer sorularımızı çoğaltabiliriz...

Kısaca belirtmeğe çalıştığımız, hem okuyucumuzun, hem de zaman zaman aynı ve benzeri soruları soran diğer okuyucu ve dinleyicilerimizin sorularına cevap niteliğindedir. Gerçi herkesi tatmin edemeyeceğiz. Ama, söylenmeleri zorunlu olan sözleri, fikirleri aktarmağa çalıştık...

Özetle diyebileceğimiz son sözler şunlar olabilir:

Her din, ancak sayılı kimselerince, anlaşılması gereken seviyede anlaşılabilir... Onlar için, sadece «Hak edilmiş» olmaktan İlyakatli olarak, onlara, yeni ve üstün bir «Hak

(Devamı sayfa 18'de)

Atlantis Atlantis!....

● Turgut ERMAN

Atlantis (veya Atlantid) kelimesine, yazılı tarihte, ilk olarak Eflâton'da rastlamaktayız. Eflâton'un ilk «aydınlanma» gezisinde Eski Mısır rahiplerinden dinlediği efsane, özet olarak şudur:

Zamanların başlangıcından önce, kendilerine Atlant adını veren tanrı - İnsanların yaşadığı bir kıta vardı. Bu varlıklar hastalıktan ve kusurdan bağışık, bütün erdemlerin sahibi, bütün gizemlerin bilicisiydiler. Kışı bahara çevirmek, balık olup suların altında gitmek, bir yerden bir yere kuş olup uçmak, ellerindeydi. Masal yapısı saraylarda mutlu ve eşittiler. Yıldızlardan inen konukları ağırılar, kendileri dahi zaman zaman konukluğa varır, bazen de insanların arasına iner, onları ellerinden tutup eğitirlerdi. İnsanların içinde en yetkin olanlara, cennet ülkelerini görmeyi nasip ettiler.

Sonra?

Sonra bir büyük felâket oluyor. Bütün gezegeni sarsan ışıklı patlamalar ortasında sulara gömülüyor Atlantis: Tüm gizemcilerin benimsediği, bütün Akdeniz dinlerinin sahip çıktığı, öteki yaygın dinlerin de değişik rivayetler halinde aktardığı, bildiğimiz «Tufandır» bu. Arkeolojik ve jeolojik araştırmaların, değişik çağ ve yerlerde zaman zaman ortaya çıkardığı Tufan... Öte yandan, jeolojik zamanlarda yer kabuğunda büyük kaymalar meydana geldiğini, bazı kıtaların yer değiştirip bazı kıtaların tamamıyla ortadan kalktığını ve bir takım yeni kıtaların ortaya çıktığını biliyoruz. Gene biliyoruz ki bugünkü Atlas Okyanusu'nun doğu kesiminde, okyanusun jeolojik yapısına uymayan bir göçük bulunmaktadır. Ve Eflâton Atlantis'i, Herkül sütunlarının (yani Cebelitarık Boğazının) ötesine yerleştiriyor. Burada bir an duralım.

Söz konusu kıtada, ister insan ister tanrı - insan olsun, bizimkinden kat kat üstün bir uygarlık düzeyine erişmiş varlıklar ya-

şamaktadır. Yukarıda çizilen tablo, bu varlıkların, bir tufan felâketini rahatça önleyecek güçte oldukları kanısını uyandırıyor. Şu halde, geriye kala kala, bir atom felâketi varsayımı kalıyor. Yaygın bir atom savaşının bugünkü dünyamızı nasıl bir anda yerle bir edeceğini bilmiyor değiliz. Atlantis, dışardan bir atom saldırısı sonucunda batmış olamaz mı? Dışarıdan. Yani kıta dışından olduğu kadar, belki de gezegen dışından. Burada bir noktaya değinmek gerekiyor:

1 — Evrende yalnız değiliz. Biyo-kimyasal şartlar, bizim güneş sistemimizde olduğu kadar, başka sistemlerde de hayatın oluşmasına yol açmıştır muhakkak ki. Hattâ bu sistemlerin kimisinde hayat, homo sapiens (düşünen insan) aşamasına bizim sistemimizden çok daha önce ulaşılmış olabilir. Ve biz nasıl dış dünyaları ziyarete hazırlanıyor sak, bizi de ziyarete hazırlananlar, hatta belki çoktan gelip ziyaret etmiş olanlar bulunabilir.

2 — Yeryüzünde yalnız değiliz. Bugün yer yüzüne hâkim olan batı uygarlığı, tarihteki son uygarlık değildir; buna karşılık, henüz en genç uygarlıktır; ve çiçeği burnunda iken, bir atom savaşıyla her an toptan yok olma tehlikesiyle karşı karşıya bulunmaktadır. Bir Eski Mısır uygarlığı en azından üç bin, kimi değerlendirmelere göre otuzbeş, bin yıl hüküm sürmüştür. Ve uygarlıklar, belirli tekniklerin temelleri üzerinde yükselir. Nitekim Batı uygarlığının dayandığı teknik, maddeyi, belirli bir yanıyla göz önüne alıp işlemektedir; oysa tek yanlı bir gerçek olmaktan uzaktır madde, çok yanlıdır. Bir teknik, maddeyi belirli bir yanıyla göz önüne alıp işlerken, belirli bir takım yanlarını hesaba katmaz; başka bir takım yanlarını da bakış açısı dışında kaldığından, hiç görmez. Sözün kısası: Tarihte, maddeyi bizim göz önüne almadığımız yanları ile alıp işleyen başka teknikler

sayesinde yükselmiş; ve kendi tekniklerinin yol açtığı ve niteliğini bizim tam olarak kavrayamayacağımız felâketler sonucunda ortada kalkmış birtakım uygarlıklar olabilir.

3 — Kendi kendimizde yalnız değiliz. Bugün insanoğlu en karmaşık zihni işlemlere eğildiği vakit bile, beyninin ancak onda biri etkinlik haline girmektedir. Ayrıca gri madde, tıpkı görme ve işitme merkezleri gibi, merkez niteliği taşıyan ama fonksiyonları henüz saptanamayan bölgeler vardır. Ve insanoğlu, bir biyolojik - toplumsal şartlanmalar bütünüdür: Toplumsal bakımdan kesiksiz, muntazam bir evrime tâbidir ama biyolojik bakımdan her an köklü değişimlere açık bir alandır. Sonra insanoğlu, tabiatı işleyip değiştiren kendi kendini de işleyip değiştiren varlıktır. Batı tekniğinin bugün şartladığı insan, maddeyi (bu arada maddenin bir parçası olan kendi beynini de) belirli bir yapıyla alıp işlemektedir; ve belki de bunun için beyninin ancak onda birini kullanabilme durumuna düşmüştür. Ama bir değişim ya da yeni bir şartlanmaya götüren bir eğitim sonucu, insan, kendi beynini de başka yanlarıyla alıp kullanabilir; hattâ belki de farkına varmaksızın zaman zaman kullanmaktadır.

Değindiğimiz şu üç noktanın üçü de, modern bilimin yargılarıyla kanıtlanmıştır. Şimdi bu üç noktayı burada belgelendirelim.

1 — Sovyet astro-fizikçisi Arzumanyan, daha bundan bir süre önce, kuzey gök yarıkürenin CTA 112 kesiminden, alışılmış yıldızsal ışınım karakteristiği göstermeyen, suni devirli bir ışınım kaydettiğini bildiriyor ve ekliyordu: Söz konusu kesim, galaksinin gelişme açısından en durgun kesimlerinden biriydi; ve pek mümkündü ki bu ışınım zekâ sahibi yaratıkların gene bir takım zekâ sahibi yaratıklara uzay aracılığıyla yolladığı bir mesaj ola. Ve gene ekliyordu Arzumanyan: Bu mesajın muhatabı, bizler olamazdık; çünkü bizim böyle bir mesaja bir saniyelik bir cevap yollayabilmemiz için, bugünkü şartlar içinde gezegen olarak elimizdeki bütün enerji imkânlarını tam 165 yıl boyunca seferber etmemiz gerekmekteydi. Ve Birleşik Devletler'deki Cornell Üniversitesinde, uzaysal haberleşme metodlarının öncüsü iki profesörün, Coccioni ile Morrisson'un yönetiminde bir özel labora-

tuar, 1959 yılından beri, evrendeki başka zekâ sahiplerinin bizlere yollayabileceği mesajları çözmek için hazır beklemektedir...

Amerikalı bilgin Ralph Stair, Lübnan'da yer yer rastlanan «tektit» isimli camı kayaları tahlil ettikten sonra bunların, Merih'le Jüpiter arasında yer alan bugün ortadan kalkmış bir gezegenden gelmiş olabileceğini kabul ediyordu. Tektit'lerin bileşiminde radyoaktif alüminyum ve berilyum izotopları bulunmuştu. Sovyet fiziko-matematik bilgini Agrest 1960 şubatında yayınladığı ve derin yanıklar uyandıran bir incelemesinde, ancak çok güçlü ısı ve çok güçlü nükleer ışınım şartları içinde oluşabileceğini açıkladığı tektit'lerin, dışardan gelme uzay gemilerinin yeryüzüne konusu sırasındaki patlama sonucunda meydana gelmiş olabileceğini belirtiyor, ve ekliyordu: Kalıntıları aynı bölgede bulunan ve Tevrat'ta Tanrı tarafından yerle yeksan edilecek cezalandırıldıkları anlatılan Sodom ve Gomora şehirleri, uzaydan gelen ve uzaya dönmeye önce enerji depolarını boşaltmak zorunda kalan «yabancı» astronotların yol açtığı bir termo-nükleer patlama sonucunda ortadan kalkmış olabilirdi. Lût gölü yakınlarında bir mağarada bulunan ve tarihin ilk yazılı belgeleri olarak kabul edilen **Ölü Deniz Yazıtlarında** şu tasvirle rastlamaktayız:

«Sanki yeryüzünün yüreğinden kopup gelmiş bir duman ve toz sütunu yükseldi birden. Sodom ve Gomora üzerine bir kükürt ve ateş yağmuru saçtı bu sütun. Ve şehri ve bütün ovayı ve ovada oturanlarla tüm bitkileri bir anda yok etti. Ve Lût'un karısı dönüp baktı ve tuzdan bir heykel halini aldı o saat. Ve Lût, korkusundan, gidip dağlarda oturdu... Bir sonraki patlamanın olacağı yeri boşaltmaları ihtar edildi insanlara. Açıkta kalmamaları, Patlama olunca bakmamaları ve yerin altında delikler kazıp gizlenmeleri ihtar edildi... Herkes kaçtı oralardan. Kaçarken dönüp bakanlar kör olup öldü.»

Yeryüzünün en esrarengiz âbidelerinden biri olan «Baalbek taracası» da aynı bölgede bulunmaktadır. Kimisinin kenarı yirmi metreyi ağırlığı da yirmi tonu bulan taş bloklardan yapılmış muazzam bir sahanlıktır bu taraca. Ve niçin, nasıl, kimler tarafından yapıldığı bir

■ Lütfen Sayfayı çeviriniz

türlü açıklanamamıştır. Profesör Agrest'e göre, burada, uzaydan gelen astronotların kendileri için özellikle kurduğu bir iniş alanının kalıntıları ile karşı karşıya olmamız hiç de ihtimal dışı değildir...

Örnekleri sıralamaya ne yazık ki bu yazıdaki imkânlar elvermiyor. Ama artık rahatça hayal görebiliriz. Çünkü gerçeğin düşle, bilimin hurâfeyle elele tutuştuğu alana girmiş bulunuyoruz.

«Yıldızlar ve İnsanlar» isimli kitabında Harlow Shapley dünyamızın bilinen evrende ki muhtemel kardeşlerin sayısını 10¹⁴ olarak hesaplıyordu. Ve Rus yapıntı bilimi yazarı Şiolkovski: «Dünya, insanlığın beşiğidir ancak...» diyor, ve ekliyor: «Ama insanoğlu da hep beşikte kalmaz ya!». Çıktık işte beşiğimizden nitelikim, evrende emeklemeğe başladık yavaş yavaş. Düşünelimki evrenin sonsuzluğunda, bizden önce beşiğinden çıkmış, hatâ emekleme çağını çoktan geride bırakıp hızlı adımlarla yürümeğe koyulmuş başka insanlıklar da olabilir pekâlâ, ve bunlardan biri ya da bir kaç, kimbilir hangi amaçla çıktığı gezilerin birinde, belki bizim beşiğimizin önünden de geçmiş ve henüz uyuyan saf çocuk yüzümüze bakarak gülümsemiştir.

Yeryüzünde hayat en az bir milyar yıldan beri var, insanın yaşıysa henüz bir milyon. Ve

ancak altı bin yıl öncemizi hatırlıyoruz. Ne biliyoruz aslında? Neyin ne kadarını bilebiliyoruz? Ve biz, yeryüzünün zihninde henüz bir tasarı, bir düşün halinde filizlenirken, belki de dinazorlar dikenli uzun boyunlarını zaman zaman kaldırıp uzay gemilerinin geçişini seyretmekteydi... Sonra doğduk. Ve büyümekteyiz. Belki kazalar çıkacak elimizden. Ve dağlar yiyeceğiz. Yetiştirecekler bizi.

Düşünmeğe devam edelim. Ziyarete uğradıkça, konuklarımız aramızda gezinmiş olsalar gerektir. Sağduyu derhal itiraz eder buna: Farkına varırdık, der. Oysa hiç de kesin değil işin orası: Zira bilimin ilk kuralı, gözlem altında tutulan hayvanların düzenini katıyen bozmamaktır!. Ama belki de taa zamanların başlangıcında bize bilgelik getirenler olmuştur. Ve sakarlık etmiş kullanamamışızdır o bilgeliği. Şimdi de, oyuncuğunu kırdıktan sonra dört bir yana saçılmış parçaları bir araya getirmeğe çırpınan bir çocuk gibi yeni baştan kurmağa çabalamaktayız, kimbilir... İnorganik maddeden organik maddeye geçişi, hâlâ açıklayamamış durumda bilim: Ve belki hayat, yeryüzünde doğmadı da birtakım «uzay fatihleri» tarafından buraya ekildi? «Yoksa biz başka bir yerden mi geldik buraya? diye soruyor biyoloji bilgini Loren Eiseley. Başka bir yerden geldik de âletlerimizin yardımıyla anayurda dönmeğe mi hazırlanıyoruz yoksa?»

Söze Gelenler

(Sayfa 13'den)

ediş» daha hazırlanmış olur... Ve bu hal, dünya okulunu hızla bitirmelerine neden sağlanarak sürer...

Her realitede yaşarken, o kimseler için de «Hak din», realitelerine en uygun olan dindir...

Reenkarnasyon, yani yüzlerce, binlerce defa, tekrar tekrar dünyaya, hem de insan

olarak gelip gidişlerimiz, bu değişik realiteleri bitirmek içindir...

Dinler, ruhsal evrimlerimizin sağlanabilmesi için indirilmiş olduklarına göre, ruhsal evrimlerimizin farklı seviyeleri de elbet gözetti miş olacaktı...

Önemli olan, dinlerin seviyeleri değil; dinlerden de, ruhsal evrimlerimiz için yeterince yararlanabilir olmamızdır...

Ölümden Sonra Hayat Vardır

■ Jeane DIXON

«Enquirer» ile yaptığı il-
ginc bir mülakatında Ame-
rika'nın tanınmış medyomla-
rından Bayan Jeane Dixon ö-
lümden sonraki hayatın mev-
cudiyetine nasıl inandığını
anlatmıştır. Bu inancını arka
arkaya görmüş olduğu pek
çok rüyalar dizisine dayan-
dıran medyom, daha önceki
hayatlarından birçoğunu hatı-
rladığını söylemiştir.

«Yaşadığımız her hayat
çok uzun ve harikulâde ha-
yatlar zincirinin bir halkasını
oluşturur. Rüyalar vasıtasıyla
bunu anlayabiliriz. Bu rü-
yalar sayesinde ruhların ha-
yatlar boyunca sürüp gittiği-
ni ve her ölümden sonraki

hayatın gerçekliğini anlamış
bulunuyorum.»

Dixon söz konusu rüyala-
rının birçoğunda kendisinin
değişik hayatlar boyunca
dünyanın çeşitli ülkelerinde
değişik fonksiyonları içeren
hayatlar yaşamış olduğunu
gördüğünü, söylemektedir.
Eski hayatlarındaki görevle-
rinden bazılarını şöylece sı-
ralamıştır: Mısırlı Astronom
Tibetli Rahip, Asya ve Az-
tek köylüsü... Rüyalarından
birinde de gelecek hayatın-
da ne yapıyor olacağını gör-
müş bulunduğunu ifade et-
miştir. (Bu sefer bir UFO
içinde dünyayı ziyaret eden
bir yabancı uzaylı idi.) Eski

Mısır'daki yaşamı sırasında
Piramitlerden birinin yapıl-
masında önemli bir görevi
bulduğunu, kızgın güneş
altında çalışan köle yığınla-
rını çok iyi hatırladığını söy-
lemiştir. O sırada ayrıca yi-
ne Piramitlerin inşasıyla il-
gili olarak Astronomiye iliş-
kin bir görevi de bulunmak-
taydı.

Birçok durumlarda beden-
lerinin nasıl öldüklerini açık
olarak izleyebildiğini ifade
eden Bayan Dixon hatta bir
seferinde kartalların bedenini
nasıl parçalayıp, yedikle-
rini de hatırlamaktadır.

«Enquirer'in mülâka-
tını şu satırlarla bitirmek-
tedir: «Reenkarnasyona ina-
nıyorum. Ruhlarımız çeşitli
evrim düzeylerinden geçerek
olgunlaşır. Yaşadığımız her
hayatta spiritüel olarak ken-
dimizi geliştirmeliyiz.» (The
Spiritualist Gazette'den)

Tissot'un Meşhur Tablosu

Times'da yayınlanan bir
habere göre, Sothby Par-
kek Bernet, Los Angeles'da
meşhur Fransız ressamların
dan James TISSOT'un tablo-
suna 12.800 sterlin ödemiş-
tir. Söz konusu tablo bir ma-
teryalizasyon celsesinin ha-
tırasıdır. Bu tablonun bir
kopyası Londra Ruhsal Ça-
lışmalar Kolejinde bulunmak-
tadır.

Tissot'un Spiritüalizm'e
karşı olan ilgisi ilk olarak
gazetelerden birinde ruhsal
celselerle ilgili bir haber o-
kuduğu zaman başlamıştı.

Sonra Paris'te William Eng-
lington'la tanışır. Tanınmış
bir fizik medyom olan W.
Englington'un bazı celselerine
katılır.

Sonra Londra'da da bu ku-
nudaki ilgisini devam ettir-
miş, yukarıda adı geçen med-
yom celselerine katılmıştır.
Bu medyom kabin kullan-
mazdı ve hazır bulunanların
arasında oturur ve onların,
ellerini tutmalarına izin ve-
rirdi.

1885'de yapılan bir celse-
de Tissot medyomun saği-

na oturmuştu. O celsede ma-
teryalize olan varlıklar ya-
vaş yavaş Tissot'un solunda
teşekkül etmeye başlamış-
lar ve kısa bir süre sonra
iyice belirgin hale gelmiş-
lerdi. Materyalize varlıklar
biri erkek ve biri kadın ol-
mak üzere bir çift teşkil et-
mişlerdi.

Materyalize kadını Tissot
derhal tanımıştı. Zira o, öm-
rünün altı mesut yılını bir-
likte geçirdikleri Bayan Kath-
leen Irene Newton'du. Her
iki materyalize varlık elle-
rinde tuttıkları ruhsal bir



ışıkla aydınlatıldıklarından gayet net olarak görülebiliyorlardı.

Tissot, materyalize kadından kendisini öpmesini rica etmiş ve o da Tissot'u birkaç defa öpmüştür. Sonra da el sıkışmışlardır. Ve çok geçmeden her iki figür de kaybolup gider.

Bayan Kathleen Irene Newton'un yanında materyalize olan varlık medyomun rehberiydi. Bu tüyler ürpertici seanstan sonra Tissot derhal tablo üzerinde çalışmaya başlamış ve gördüğünüz eser ortaya çıkmıştır.

Bayan Newton hâli vakti yerinde bir doktorun hanımıydı, fakat onunla mutsuz bir evlilik kurmuş bulunuyordu. Sonradan Tissot'la karşılaşmış ve her ikisi de birbirlerine daha o zaman âşık olmuşlardı. Daha doğrusu bu sevdâ, Tissot'a tablosunu çizdirirken başlamıştı. Çok geçmeden doktor olan kocasından ayrılmışsa da, her

ikisi de (Roman) katoliği olduklarından evlenememişlerdir. Altı yıl kadar bu şekilde yaşadıktan sonra bayan Newton 28 yaşında ölmüştü. (Psychic News'dan)

★★

MATERYALİZM VE MUCİZELER

■ J. E. WINFIELD

Geçmişte çok doğmatik bir materyalist olduğumu ifade ederek satırlarıma başlamak istiyorum. Mucize kabildinden olaylara karşı son derece katı bir tutum içinde bulunuyordum. Bir şeyin beni iknâ edebilmesi için son derece mantıksal bir ilmi delil taşıması gerekirdi. Yoksa hiç bir şey beni bir santim bile olduğum yerden kıpırdatamazdı.

Fakat çok sevdiğim yakınlarımdan birini kaybettiğim zaman işler değişmeye başladı. O dostumun ölümünden

bir gece sonra son derece net bir rüya ile uyandım. Rüyamda biri beni teselli etmeye çalışarak, üzülmeyi yersiz olduğunu, «Serialism» çalışmam gerektiğini belirtiyordu. «Serialism» e kafam takıldı. O zamana kadar hiç duymamış olduğum bir «i-sim»di bu. Ertesi gün Kütüphaneye giderek böyle bir konunun bulunup bulunmadığını sordum. J. W. Dunne tarafından geliştirilmiş zaman ve ölümsüzlükle ilgili bir teori olduğunu öğrendim. Dunne'nin bu konuyla ilgili beş kitabının beşini birden ararak tetkik etmeye başladım. Fakat materyalist kafam o kadar kabuk bağlamıştı ki, kitabın içerdiği yeni fikirleri kendimi zorlayarak anlamaya çalışıyordum. Buna rağmen bir yere kadar gelebilirdim, daha ileri gidemeyeceğimi anladım ve kitapları bıraktım.

O gece rüyamda aynı ses beni takıldığım noktada aydınlatmaya çalışıyordu. Ve aynı zamanda çalışmama devam etmemi öneriyordu. Ertesi gün gidip, kitaptan takıldığım yeri bularak, açıklamanın teoriye tamamen uyduğunu gördüm ve biraz daha devam ettim. Bu çalışmalarım sırasında rüyamda birkaç yardım daha aldım. Bir defasında da yine rüyalarımın birinde arabam 74,274 üncü mile geldiği zaman bir kaza yapacağımı söylediler. Bütün çabalarıma rağmen bu kazadan o milde kurtulamayınca artık kafamdaki materyalizm duvarlarının yıkıldığını anlamıştım. (The Spiritüalist Gazette'den)



GİZLİ ÖĞRETİCİLİK

ERGÜN ARIKDAL

(Geçen Sayıdan)

Bir nevi manevî karşılık demektir. Yani bugünkü varlığımız, evvelki varlığımızın manevî bir karşılığı olarak, önümüzdedir. Bu şekilde kişisel sorumluluk datma ortada bulunmaktadır.

Mukadder konusu çok başka türlü anlatılmaktadır. Bugünkü halimize sebep bundan evvelki hâlimizdir. Bugünkü varlığımıza sebep, bundan evvelki varlığımızdır. Manevî karşılık = KARMA. Bu hususta, Buddha şöyle söylemekte: «**Bu ne sizin bedeniniz, ne de başkalarının bedenidirler. Burada bir teşekkülde beden sahibi olmuş, eski işleri tanımak evlâdır.**» Burada «beden» kelimesiyle, şu andaki bizler kastedilmektedir. Bu bedenin nasıl teşekkül ettiğini anlatmak istemektedir. Bu vücut buluşta beden sahibi olmuş, eski işleri tanımak gerekir. Tamamiyle şu andaki halimiz bundan evvelki işlerimize bağlıdır. Bedenlerimizin her türlü hâliyle. Bütün psîşik varlığımızla... Tamamen eskiden getirdiklerimizdir, bizi burada teşekkül ettiren. Başka bir yerde de şunları söylemektedir Buddha: «**Ey Talebeler! Mezhebi ve feragati, hikmeti bilen bir rahip, kendi kendisine böyle düşünmüş olabilir: Ölümle beden mahvolduğu vakit, kuvvetli bir hânedan ailesinde tekrar doğmanın bana nasib olmasını dileyebilir miyim? Bunları düşünüyor. Bu fikirler üzerinde duruyor. Beslediği bu fikirlerdir. Yani şuurlarında ve şuurstünde mütemadiyen bu imajları, bu teşekkülleri yeşertip, büyütüyor. Bunlara şekil veriyor. Formpanseler. Bu suretle beslediği ve teşvik ettiği bu sansaralar ve bu temayüller onu şu veya bu varlıkla tekrar doğmaya götürür. Ey Talebeler! böyle bir varlıkla doğmaya götüren yol işte böyledir. Bu bakımdan hiç bir kimseye kabahat bulmamalıdır. Tamamen kendi zihnimizin bir teşekkülüdür. Kendimizin şekillendirmesidir.**

Kendi kendisine varlığa bağlanmayı yok etmekle, bu hayattan itibaren düşünce ve fa-

aliyette bağlılıktan serbest kurtuluşu tanıyacak, onu karşı karşıya görebilecek, onu kendine bir yer bulabilecek mi? diye düşünen bir kimsedir ki, varlığa bağlılığını yoketmekle bu hayattan itibaren düşünce ve bu surette bağlılıktan serbest kurtuluşu tanıyacak, bunda kendisine bir yer bulabilecektir. Ey Talebeler, bu rahip artık bu dünyada tekrar doğmayacaktır. Böylece gerçekten hakim olanlar (bilgeler) ne dünya'da ne de Allah'da sadet ararlar. Yalnız iç şekillerini her teşekkülden kurtaracak, ayıracak surette yaparlar. Beyninin içerisindeki şekillere bir takım değişiklikler gelir. Bunları o şekilde tertipler içerisine sokar ki, ona bunlar ıstırap temin etmeyecektir. Bilakis. Bilgisizler için için alevin sönmesine imkân vermeyen mahrukat gibi derünü teşekküllerini yalnız muayyen hedeflere döndürmüş olduklarından, öldükleri vakit, bu emareler onları kendi kendiliğinden hayata bağlar. Yeniden bir isim ve beden giyen ruh, yeni bir varlıkta doğum, ihtiyarlık, ıstırap ve ölümün ebedi olarak dönen çarkına kendisini kaptırır. Bu satırlar bize Kur'an'da «Cehennem kütüğü ve alevi sönmeyen ateşler» tâbirini hatırlatmaktadır. Genel anlayışa göre, bazı kişiler vardır ve cehennemliktir ve ebediyen sönmeyen ateşi bunlar temin ederler. Ebediyen orada yanıcıdırlar. Halbuki binlerce sene evvel, Buddha'nın yukarıdaki sözlerinden bakınız ne anlaşılmalıdır. Bilgisizler için alevin sönmeye imkân vermeyen yakacak gibî... İnsanın kendi derünü iç âleminde şekillendirdiği bir takım şeyleri yalnız muayyen hedeflere döndürmüş olduklarından (sert katı belirli ihtirasları zihninde teşekkül ettirdiği için) öldükleri vakit bu emeller onları kendi kendiliğinden hayata bağlar. Bunlar hâlâ o ihtiraslar içerisinde yanar kıvranırlar. Cehennem azabı, ve işte alevi sönmeyen kütük. Mütemadiyen o ateş içerisinde. Yoğunlaştırdığı o ihtirasının, o tatmin edemediği arzusunun içerisinde kıvranır, yanar

durur. Onlar ebediyen cehennemdedirler. Kur'an'daki ebedî yanıştan maksat budur. Ama rahmet daima olduğuna göre bu ikisi çelişki olmuyor mu? Her zaman affedilmek imkânı olan rahmet var olduğuna göre niçin ebediyen cehennemde yanmak olsun? O zaman, o cehennemde yanış, bizim anladığımız mânâda olmamaktadır. Ta ki kendisinin bizzat şekillendirdiği bu âdî ihtiraslardan çıkıncaya kadar. Çıktıktan sonra ıstırap bitmiş demektir. Azap verici kaynak ortadan kalkınca cennet durumu ortaya çıkar. Bu şekilde eski bir metinle yeni bir metnin de bağlantısını kurmaya çalışmış oluyoruz.

En sevdiği talebelerinden Ananda ile şöyle bir görüşme yapmıştır: «**Ey Ananda, şayet bilgi anne rahmine düşmeseydi, isim ve beden anne rahminde teşekkül ederler miydi? Etmazlerdi. Hayır. Şayet bilgi anne rahmine düştükten sonra, isim ve beden doğacak mıydı? Hayır. Şayet bilgi, erkek ve kızlar henüz çocuk buldukları esnada hemen kaybolsaydı, isim ve beden tekrar büyür, inkişaf eder, gelişir miydi? Hayır. Öyleyse, bu bilgi melekesi nedir?**»

Bu bilgi konusunda başka bir pasajda şunlar verilmektedir: «**Şu halde yeni bir varlığın köprülerini attığı temeller gibi sayılan bu bilgi melekesi nedir? İnsan vücutları maddi unsurlardan teşekkül ettikleri gibi, bilgisini de ruhi bir unsurdan ibaret bulunduğu kabul edilmiştir.**» Buradan bilginin ruhi bir unsur olduğu ortaya çıkmaktadır. Aynı zamanda talebelerine altı unsurun olduğunu söylemektedir. **Toprak, su, ateş, hava, esir ve bilgi.** Bu, bizim için oldukça önemli. Çünkü çalışmalarımız esnasında edindiğimiz bilgilerde, ruhun aktif tekâmüle geçmeden evvel, pasif bir tekâmül devresi içerisinde üç bilgi ile bir arada bulunduğu söylenir: İhtirastan önce, yani tekâmül etme ihtiyacını duymadan önce, geçmişte, varlığın inkişafını tetkik etmekle başlayarak, (pasif tekâmülde olur bu) sonra bir meşum ihtirasi ister istemez doğuracak olan unsurların (cevhere zerkedilmiş) bağlanmış olan üç bilgidir: İster istemez bir tekâmül ihtiyacı içerisinde kalır varlık. Bu, hakiki, ulu en yüksek bir hareket gücüdür. Unsurların nasıl olup da daha kay-

nağında mevcut olduklarını buradan anlamaktayız.

SPIRİTÜEL GÖRÜŞ

Burada spiritüel görüşle şunları söyleyebiliriz. Tekâmül etme ihtiyacının ana kaynağı Buddha öğretilerinde de ifade edildiği gibi, ister istemez doğmak zaruretinde olan bir unsurdan ileri gelmektedir. Bu da üç bilgi dediğimiz, **Kendini bilmek, Yaradanını Bilmek, ve Tekâmül etmek.** Her varlığın yaradılışta mevcut olan kendisine pasif tekâmülü esnasında zerk edilen bir ilâhi empozisyonudur. Bu, bir nev'i ilâhi bir öneridir. Bu bizim gerçek ihtiralarımızın kaynağını teşkil eder. Tekâmül etmek, kendimizi bilmek, Yaradan'ı bilmek. Yaradanı bilmek şu manadadır: Burada Tanrı'yı tanımak anlamında değil. Yaradan'ı bilmek demek, önce Yaradan'ın aksiyonunu bilmek demektir. Yani Yaradan ne iş yaptı? Daha doğrusu eşyayı tanımak... Onun için enkarnasyonlar boyunca bütün âlemleri tararız. Yaradan'ı tanımak için yapılmış olanı tanımak lâzım. Kozmik bilgi eşyadan, eşya da kozmik bilgiden çıkar. Hiç bir zaman insan «Fena fillah»ın ne olduğu bu şekilde daha iyi anlaşılacaktır. Hiçbir şekilde insanın Yaradan'ını tanımamasına, bilmesine imkân yoktur. Çünkü eşyayı tam manasıyla bilmesine imkân yoktur.

Gösterilmeyen, bitmez tükenmez, tamamen ilham edici olan bilgi, ne toprağın, ne suyun ne ateşin, ne havanın yer bulmadığı, içinde büyüklük küçüklük, güzellik çirkinlik, isim ve bedenın tamamen yok oldukları yerdir. Şu halde bir varlık, ruhların dolaşmasından kurtulmadığı müddetçe, muhtelif hayatları birbirlerine hususi şekilde bağlayan zincir bilgidir. Ancak kurtuluş, Nirvana'ya kavuşmak gayesi elde edilince, hakim olan bir kimsede bunun ölümüyle birlikte bilgide yokluk da mahvolur. Fakat ölen kimse, bu kemalle henüz erişmemiş olan bir kimse ise, dünyevi unsurlar arasında en yüksek kısımdan müteşekkil unsuru onda yeni bir varlığın tohumunu teşekkül ettirir.

Buradan bilginin büyüklüğü, yüceliği ortaya çıkmaktadır. Var olmamızı ya da yok olmamızı tayin eden bilgi. Bir yerde mevcut olmamızı veya olmamamızı tayin ediyor. Ve

■ Lütfen Sayfayı çeviriniz

bilgi de teşekkülleri meydana getirdiğine göre, onun bütün sorumluluğu gene bizim ruhsal şuuraltımızda meydana getirmiş olduğumuz bir takım şeylere bağlı. Düşündüklerimiz, tasavvur ettiklerimiz tümüyle bizim gelecek hayatlarımızı tayin ediyor.

Ey talebeler, bu ne sizin, ne de başkalarının bedenleridir. Bunu daha iyisi irade ile meydana gelmiş, bir şekil alarak el ile tutulacak hâle gelmiş olan mâzinin bir eseri gibi düşünmek icabeder. İnsan bugünkü varlığıyla (şimdide) geçmişi teşekkül ettirir. Geçmişini şekle bağladığı zaman insan, şimdiki insan oluyor. Şimdiki insanın herşeyi geçmişine bağlı. Ruhsal durumu da, fizik görüntüsü de... Böylece KARMA nazariyesine uygun bir düşünce ortaya çıkıyor. Biz yaptığımız işlerin sonucuyuz. İşlerim, benim malım, benim mirasım olup, beni meydana getiren nesnedir. İşlerim, ait olduğum ırktır. İşlerim benim sığındığım yerdir. Ağaçlar tohumlarına göre başka başka olduğu gibi, insanların tabiat ve mukadderatı da meyvalarını topladıkları işlerin ayrılığına göre başka başkadır.

Demekki sen öyle bir fidan, öyle bir ağaç diktin ki, şimdi bu tip bir meyva topluyorsun. Binaenaleyh, o topladığın işe uygun olarak senin bir tabiatın ve bir mukadderatın var. Ne ekersen, onu biçersin. Yani, neyi biçiyorsan, ona göre bir tabiat, ona göre bir mukadderat doğuyor senin için. Buğday toplayan adamın tabiatı başkadır, hurma toplayanın başkadır, yerden patates sökenin başkadır.

Burada kozalite bağı, bütün kâinatı idare eden, hiçbir kimsenin nüfuzundan kaçınmayacağı ahlâki bir kuvvet şeklini almaktadır. Ne denizin ortasında kalsan, ne de dağların köçuklarına sokulsan arz üzerinde hiç bir tarafta fena işlerin pençesinden kaçabilecek bir yer bulamazsın. Yavaş yavaş, sütün koyulaşması gibi insanın yaptığı fena işler de meyvalarını verir. Küller altında yanan gizli bir ateş gibi akılsızın ayağına yapışır. Uzaktan, uzun bir seyahatten sağ ve salim evine dönen bir kimseyi, anası, babası, dostları arkadaşları karşıladığı gibi, iyi işler yapmış bir kimseyi de, bu dünyadan ötekisine geçünce, onu yaptığı işler, tıpkı yakınları tarafından karşılanan bir seyyah gibi karşılar-

lar. Burada KARMA Kanunu'nun halka uygun izahını görüyoruz.

Buraya kadar daha ziyade Doğu Uygarlıklarındaki Ezoterizmi ele aldık. En son olarak da Budizm'in inisiyatik kısımlarını ele almıştık. Bu bilgilerin niçin verilmekte olduğu hakkında akıllara bazı sorular gelebilir. Biliyorsunuz, Spiritüalizm, evrenin her noktasında mevcut olan bir düşünüş şeklidir. Çünkü varlık herşeyden evvel RUH ve MADDE ikiliği içerisinde mevcuttur. Nerede olursa olsun her varlığın yokluk'la varlık arasında gidip gelen bir mevcudiyeti olmakla beraber, ebedî ve bakî olan bir mevcudiyeti de vardır. Ki biz buna RUH diyoruz. Bu, bir varlığın teşekkülü için bir temeldir. Varlık ancak bu iki unsurdan teşekkül ediyor. Bu bakımdan insan varlığıyla alâkalı her konu Spiritüalizmin kültürel çalışma şekline dahildir. Bütün dinler, bütün felsefi hareketler, bütün inisiyatik, ezoterik bilgiler, hatırlara gelebilecek insanla ilgili her türlü bilgi ve hareket Spiritüalizmin çalışma konusu içerisine girer. Bu yüzden bu zarureti tamamlamaya çalışıyoruz.

Burada sizlere nakletmeye çalıştığımız hususlar çok belirli bir kesit olmuş olmaktadır. Gönül isterdi ki, meselâ Budizm'i burada uzun uzun anlattıktan sonra metafizik bölümüne, ruh anlayışına, varlık anlayışına geçelim. Fakat biz burada bir Budizm Kültürü verecek durumda değiliz. Dolayısıyla ancak konumuza oldukça yakın olan bahisleri almak zorunda kalıyoruz.

Budizm'in Metafiziği :

Bu konu oldukça ağır ve karışık durum arz etmektedir. Gerek Budist yazarlar gerekse bunları incelemiş olan Batılı yazarlar konuyu araştırmış incelemiş olmasına rağmen hâlâ Budizm'in Metafiziği ortaya çıkmış değildir. Fakat dayandığı temeller ortaya çıkarılabilmektedir.

Sürekli ve kaybolmayan, veya bunun tersi, süreksiz ve kaybolan, yani fânî olan şeylerin evrende mevcut olan kozalite prensiplerinin faaliyeti altında tesekkül etmiş olanlarla temsil edildiği bulunmaktadır. Bu bir metafizik cümledir, biraz açıklamaya çalışalım : Evreni meydana getiren bütün mevcudat, fânî, bir halden bir hale tahvil olmayı mecbur bulunan şeylerdir. Bunlar evren-

de mevcut olan kozalite (sebebiyet) prensiplerine göre, hasıl olmuş durumdadırlar. Burada anlatılmak istenen şudur: Evrende hiç birşey kendiliğinden meydana gelmemiştir. Başı ve sonu belli olmayan bir halkalar zinciri tarzında herşey birbirinin sebebi olarak teşekkül etmiştir. Evren esasında bir sebebîyetten ibarettir. Dikkat edilirse, Budistîk Metafizikte, bizim anladığımız mânâdâ ilk sebep olan Yaradan anlayışı mevcut değildir. Bu, sonu ve başı ebedî olarak açık olan bir çember gibidir. Hiçbir zaman birbirine kavuşmayan fakat devamlı olarak devir hâlinde bulunan her şey, birbirini etkileyen ve aynı zamanda etkilenen tarzda sürer gider. Tanrı'yı işin içerisine sokmazlar.

Şöyle bir metafizik ifadeleri de bulunmaktadır: **Bu dünyaya ait şeylerin gerçeği ve hakikati, sebebîyetin (kozalite) tâbî olduğu kanunla idare edilen varlıkla yokluk arasındaki ebedî gelip-gitme'den ibarettir.** Yani herşey vardır, hiçbirşey yoktur. Külliye varlık vardır, külliye varlık yoktur. Çünkü herşey geçicidir, herşey fânîdir. İnsanların bağlanmış olduğu bütün hakikâtlar, başka bir zamanda bir yokluğun ifadesi, başka bir zamanda da bir varlığın ifadesi olacak durumdadır. Bu kozalite prensibinden hareketle, **«dünya, dünyanın birbirini izleyen hâdiselerinden ibarettir!»** prensibini ortaya koyuyorlar. Hâdiseler silsilesinin bir cephesi varsa, o da «Sebebîyet Kanunu»dur. Bunların ne anlama geldiğini şöylece açıklayabiliriz: Evrende olan bütün değişiklikler, varlığın teşekkülü, mevcut olması, değişmesi vs. bütün bu değişiklikler esasında hâdiselerin birbirini izlemesinden başka birşey değildir. Hayat, canlılık, faaliyet, hareket olayların ardarda gelmesinden ibarettir. Çünkü olayların ardarda gelişini demek, aynı zamanda bir illiyet kanunu (her biri bir diğeri-nin sebebi olma prensibi)na dayanır. Bu prensipteki mutlak bir kanunun dünyayı idare ettiğine kanaat etmek, temel bir inanç olmaktadır. O kanun da «Sebebîyet» (Kozalite) kanunudur. Budistîk Metafiziğe göre Sebeplilik Kanunu mutlak bir prensiptir, kanundur ve evreni bu idare eder.

Şimdi bunları daha lirik bir anlatım içinde Buddha'nın bizzat kendi sözlerinden izle-

yelim. Bir vaazında şu sözler vardır:

«Ey talebeler, kendi kendisini murakabe eden, vicdanına hâkim olan, sapkınlığa düşmeksizin, hararetili gayretlerinde kendi kendisi hakkında çalışmakta sebat eden bu rahipte bir «zevk duygusu» hâsıl oldu. O zaman şunu anladi: «Bende bu zevk duygusu meydana geldi. Bu sebepsiz değil. Bir sebeple meydana gelmiştir. Bu sebep nerede bulunmaktadır? Bu benim bedenimde duruyor. O halde sebeplerle doğmuş olan bu beden, daim ve bâki değildir. Sebeplerle doğmuş, meydana gelmiş; sebebi daim ve bâki olmayan bir bedene dayanan bir zevk duygusu nasıl daim ve bâki olabilir? Böylece beden için olduğu gibi, zevk duygusu hususunda da bekasızlık kaybolma, ayrılma, kesilme bırakmanın temasına daldı. Beden için olduğu gibi, zevk hususunda da değişiklik lâzım. Bırakmanın temasına dalmışken, beden ve zevk duygusuna çevrilmiş her türlü haris temayüllerden de kurtuldu.» Budist Metafizik'te herşey bir ortayol içerisinde ifade edilmek istenir. Yani hertürlü aşırılık, ifrat öğrenmiştir. Zaten «Herşey vardır ve hiç birşey yoktur», sözü bunu ifade eder. Bu ikisi de aşırı uçtur. «Herşey vardır.» demek de aşırılıktır: «Herşey yoktur.» demek de aşırılıktır. Herşey hem vardır, hem yoktur. Kâh vardır, kâh yoktur. Bazen vardır, bazen yoktur. Yoklukla varlık arasında devamlı bir değişiklik mevcuttur. Bugün aldığınız iyi bir duygu, çok çok, sürse sürse, sizin zihninizin imajları takip etme gücüne bağlı olarak, belirli bir süre devam eder. Gittikçe zayıflamaya, hatıralar silikleşmeye mahkûmdur. Bunu kendi günlük hayatınızda da deneyebilirsiniz. İşte, «Hem var, hem de yok olmak»dan bu kastedilmektedir. Demek ki, ne bu ihsası bir hakikat olarak ele alacağız, ne de tamamen hakikat olmayan birşey olarak ele alacağız.

Budizm'in Metafiziğinde şöyle bir konu daha bulunmaktadır: **«Dünyanın realitelerini teşkil eden şeyde, emredilmiş, teşkil edilmiş olmaktan ziyade, emredici, teşkil edici bir fikir vardır. Her irade ve teşekkül (formasyon) yerini hâliyle başka irade ve teşekküllere bırakacaktır.»** Eşyanın varlığı hakkın-

(Devamı sayfa 29'da)



36 bin Km. yüksekten çekilen
Dünya fotoğrafı.

Dünyanın Bilinmeyen Bölgeleri

● JEAN-LUC BERAULT'dan
Selâmi KANIKLI

Okyanus diplerinin Batiskaf tarafından keşfi, NAUTILUS atom denizaltısının kuzey kutbu altında seyahati, Evereste çıkış gibi bir çok olay, ihtiyar dünyamızın keşfinin bittiği inancını getirmektedir. Ve bununla beraber, uzayın fethi şimdiden başlamış olunca da ,geride daha, küre üzerinde beyaz lekeler, açıklığa kavuşturulması gereken bir çok sırlar kalmaktadır.

Afganistan, Büyük İskender'in ordularının, eski çağlarda aldığı, orta Asyaya doğru sızışın en eski yollarından biridir. Fakat, ülkenin güneyindeki Afganistan ile Pakistan arasında atla giderken, geçilen REGİSTAN çölü, henüz bilinmez durumdadır. S. S. C. B. yakınında, her geçişe karşı olan vahşi kabilelerin yerleştikleri topraklardan BADAKSAN ve UAKHAN'ın bazı bölgeleri aynı şekilde gitmektedir.

Arap yarımadasında, yaklaşık, Fransa kadar büyük olan RUB EL -KHALİ bölgesi, henüz sırlarını vermiş değildir. Kervanlar, oradan geçme tehlikesine atılamazlar ve hiç bir özel keşif heyeti, henüz orada ciddi bir çalışma yapamamıştır. Orada, bazılarının SABA Melikesinin başkentine benzettikleri ve 1934 yılındaki bir hava akını sırasında ANDRE MALRAUX tarafından boş yere araştırılmış olan UABAR adlı, esrarengiz, büyük bir kent bulunuyordu.

SOUFRIERE VOLKANI TARTIŞMASI

ETİYOPYA, KENYA ve SUDAN arasında bulunan, geniş göl şehri kalıntısı alanındaki İLDU BAKOR bölgesi hakkında ne bilinmektedir? Ne coğrafyasına ne de ahalisine dâir hiç bir şey.

Güney Amerikadaki ORENOQUE havzasının, Amazon nehrinin büyük uzunluğunun, Brezilya'nın LA SELVA'sının, çok yetersiz derecede tanınan bölgeler olduğunu animsattırmaya gerek yoktur. Buralarda elbette ki, keşifler yapılmıştır, fakat, yüzlerce kilometre uzunluğundaki dere tabanlarını izleyerek... Aralarında ne vardır? Henüz bilinmiyor. 1976 yılında SOUFRIERE volkanı püskürme tehlikesi yarattığı ve GUADELOUPE'ta bir felâkete neden olduğu vakit, volkanoloji dünyasını, bu bilimin öncülerinden biri olan HARDUN TAZIEFF, profesör BROUSSE'a ve öteki jeofizikçilere karşı çıkararak, ateşli bir kalemle tartışma sarstı. TAZIEFF, teorik araştırmalara ve istatistiksel incelemelere dayanan «laboratuar volkanoloğları» olmalarından dolayı, onlara sitemde bulunuyordu. Kendisi için, arazi üzerindeki incelemenin değerini hiç bir şey tutamazdı. Özet olarak şöyle söylemekte idi : «Bir hastayı tedavi etmek için, telefonla konsültasyon yapmak yeterli değildir. Hastanın yanında bulunmak, bir teşhis koy-

madan önce, onun göğsünü dinlemek gerekir.» Coğrafyada da durum yaklaşık olarak aynı şekilde yürümektedir. Coğrafyacıların büyük çoğunluğu odada çalışır, arazi üzerinde yapılan harita almından itibaren on yıllar, hatta yüz yıllar geçmiştir. Zaman zaman onları, günün gereksinmelerine uydurmakla yetinilir. Haritalar hâla nirengilerle yapılmaktadır. Bu usul XVII nci yüz yıl başlarında, Hollandalı SNELLİUS tarafından hayal edilmiş olup, yer yüzeyini, üçgenler ağına bölmekten ibarettir. Doğru bir harita elde etmek için, her üçgenin tepesinin, enlem, boylam hesaplarının tamamıyla doğru olması gerekir. Bundan dolayı, geçmişte yapılmış olan tüm hesapların tekrar edilmesinin olanağı elbette ki, yoktur ve bazıları da yanlışlarla lekelenmiştir.

Yeni haritalar için, kürenin bazı noktalarında ince hesaplar yapılmıştır. Fakat araların «doldurulması»nda, eski bilgiler gözönüne alınmaktadır. Bundan dolayı dünyanın bazı kısımlarında, haritaların ancak %30'u doğru olup, %70'i takribi kalmaktadır.

COĞRAFYA HARİTALARININ BEYAZ LEKELERİ : ÇOK İLGİNÇ SİRLARDIR

Bazı hallerde, örneğin kıtalararası füzeleleri askerî amaçla fırlatmak, felâketlere sürükleyebilmektedir. Bundan dolayı 1974 yılında, PENTAGONE sorumluları, eldeki haritaların tahkik edilmesi için uzmanlar seçmişlerdir. Bunların sonuçları etkili olmuştur ki, bu yer gözlemleri yapmaya mahsus uyduların atılmasını açıklamaktadır. Elbette ki, bu uydularla arzın doğru bir haritasını yapmanın olanağı vardır. Bununla beraber, elde edilmiş olan fotoğraflar her şeyi açıklamakta, bazıları, «çok gizli» olarak sınıflandırılmış bulunmaktadır.

Bu sır yeni değildir. Söylendiğine göre Amiral COURBET, TONKİN'in keşfine giriştiği vakit Mandarenler, onun filusunun kartoğraflarını, kendi haritalarının üzerine, HARNESIE adı altında tanıyan bayındır bir bölgeyi çizmemeleri için, ücretli olarak çalıştırmışlardır. Belki bu, efsaneden başka bir şey değildir. Bununla beraber 1954 yılında, orta ANNAM'ın yüksek dağlı platolarının harita-

ları, «Bilinmeyen bölge» diye adlandırılarak, beyaz lekelerle boyanmışlardı. Oysa bu bölgeler geçilebilecek durumda idiler. Ben şahsen, baştan başa dolaşarak, onlara tanıklık getirebilirim :

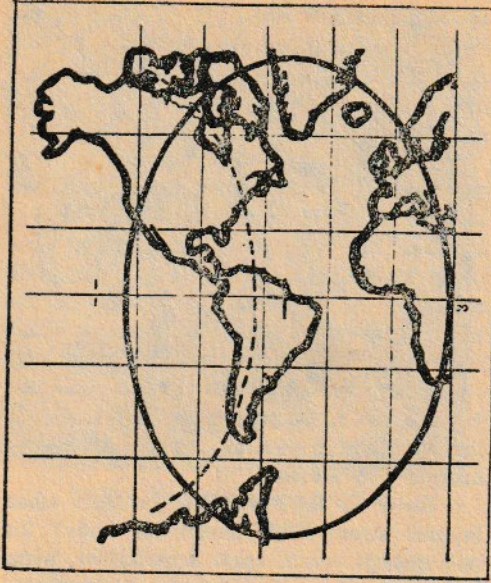
Kuzey Kutbunda, aşağı yukarı buna benzer durumda bir olay vardır. Kuzey Kutbu'nun ilk Rus kâşifleri, arka arkaya bir çok kez buz kıranlarla yanaşarak, Gruenland'ın kuzeyinde «Terre SANNIKOV» adını verdikleri, sıcak bir akımla ısınan bir yer keşfedince, bunu gizlemediler. Oysa bu hususta, yıllardanberi bir suskunluk egemendi. Sovyet coğrafyacıları, kaybolduğundan beri, bankizden kopmuş bir buz parçasının söz konusu olduğu var sayımına dayanarak, onu haritalarının üzerine geçirmediler.

Terre de SANNIKOV'un, bu sırrı isbatlayacak stratejik bir önemi var mıdır? Bunun olanağı vardır, fakat Amerikalılar, uyduları vasıtasıyla onun durumunu tâyin edebilmişlerdir ve bu hal içinde onların susuşları, ancak Ruslar tarafından keşfedilmiş olacak başka topraklar üzerinde muhafaza edilen susuşla açıklanacaktır. Birbirlerine bilgi vermek suretiyle...

«Hayalet adalara» veya inançsızlıkla suçlandırılmaktan korkan denizcilerin vermeyi tercih ettikleri adla «Görünmez hale gelmiş adalara», aynı zamanda bilginler omuz kaldırmaktadırlar. Bilginler, «Bunda sır yoktur, en çok, deniz dibi volkanlarının indifaları söz konusudur. Lav konileri sudan çıktıkları vakit bir adacık şeklini almakta, kraterde bir patlama olur olmaz kaybolmaktadır, diye bahçirmaktadırlar.»

Bu açıklama bazı hallerde geçerlidir, fakat her zaman değil. Örneğin 1841 yılında, bir balina av gemisinin kumandanı olan kapitan DOUGHERTY, güney kutbundaki BOUVET adası yakınında, mevkiini belirttiği ve kendi adını verdiği, bilinmeyen bir ada keşfetti. Bunun sonucunda ada, deniz atlasları üzerine geçirilmiş oldu. Bir kaç yıl sonra denizciler, DOUGHERTY adasını bulmakta yetersiz kaldılar. Ada, suların yüzeyinden tamamıyla kaybolmuştu. Bununla beraber fok avcıları, iki yıl sonra aynı adaya yanaştılar, fakat 1894 yılında o yeniden kayboldu. 1904

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz.



Başka bir olay 1890 yılında ortaya çıkmıştır. O yılın temmuz ayında, FEDERATION adlı bir kargo gemisi, SAYGON'dan MANİLYA'ya doğru yol almakta idi. Bir gece direk üstü nöbetçisi şu haberi verdi : «Tam önümüzde kara görüldü!» Nöbetçi subayı bunu nazarı itibara almadı, zira gemi, prensip olarak, okyanusun hiç bir ada ve hiç bir sığ kayalığı olmayan bir kısmında bulunuyordu. Bir kaç saniye sonra, meydana gelen bir çarpışma, bütün mürettebatı uykudan uyandırdı. FEDERATION bir adaya çarpmış, kumsalda karaya oturmuştu. Ertesi günü kaptan, denizin en yüksek düzeydeki GEL-GIT anında, makineyi geriye doğru çalıştırıp gemiyi kurtararak yola koyulabildi. Bütün mürettebatın gördüğü, Hindistan cevizi ağaçları ve kumun bulunuşu, hesaba uymamaktaydı, bu hal içinde de aynı şekilde bir volkan indifası faraziyesi vardı. Halbuki bu ada asla tekrar bulunamadı.

yılında, kumandan ROBERT SCOTT, Britanya Amirallığı tarafından, bu sırrı açıklığa kavuşturmakla görevlendirildi. Adanın koordinatlarının gösterdiği yerde hiç bir şey bulamadı ve yaptığı bir sondaj kendisine, burada deniz dibinin 4218 metre derinlikte bulunduğunu meydana çıkardı. O zamandan beri bir çok kimse, bu DOUGHERTY adasını görmedi, fakat bu derinlik, su yüzeyine çıkma ve volkanik bir lav konisinin harap olması faraziyesine tamamiyle ters düşmektedir.

Nihayet son bir vakayı analım : PASKALYA adası, uzun zamandan beri bilinmektedir ve haritalar üzerindeki yeri tamamiyle belirlidir. Bununla beraber 1928 yılında, bir Britanya transatlantiğinin kumandanı onu boş yere aramıştır. Kendisinin bir yanlışlık yaptığına inanarak, subaylarına boşu boşuna, tekrar tekrar mevki tayin ettirdi. PASKALYA adası tamamiyle gözden kaybolmuştu! Heyecanı taşıran husus şudur ki, on gün sonra ada tekrar ve her zamanki yerinde bulunmuştu. (Nostra, sayı: 307)

RUH ve MADDE'nizin

19. C İ L D İ

ÇOK GÜZEL BİR İŞÇİLİKLE HAZIR!...

Ödemeli İsteyiniz : 200 TL.

RUH ve MADDE'ye Abonemenizi
Yenilemekte Lûtfen Gecikmeyiniz

Gizli Öğretiler

(Sayfa 25'den)

da Brahmanizm'le Budizm arasında ayrılık ve tezat, birincisinin değişiklikler fikrinde yalnız varlığı ikincisinin ise ancak yokluğu kabul ettiğine işaret edilmekle bazı konuları aydınlığa çıkmış olacaktır. Önce «Cevher» ve «Görüntü» tâbirlerini açıklamak gerekir. Cevher tâbirinden Budistik Felsefe şunu anlamaktadır. **Bizatihî kâim olan şeylere cevher denir.** Yani, kendi kendine mevcut olan şey. Bir başkası tarafından meydana getirilmemiş olan şey hakkında «Cevher» kelimesi kullanılmaktadır. Bir şeyin cevher'inden bahsettiğiniz zaman o şey kendi kendine mevcuttur. O başka birşey tarafından meydana getirilmemiştir. Buna ihtiyacı yoktur. Eğer ihtiyacı varsa, zaten «Cevher» olmamaktadır. Burada «Cevher» daha metafizik bir kelimedir. **Evrende meydana gelen her türlü değişimde, Brahmanlar'a göre sebebiyetsiz bir cevher mevcuttur. Yani hiçbir sebebe istinad etmeyen bir cevher vardır.** Öyle bir cevher vardır ki, hiç bir sebepten meydana gelmemiştir. Brahmanizm'e göre. **Budizm'e göre de aksine,** Hiçbir cevhere istinad etmeyen sebeplilik bu kadar kudreti ve selâhiyeti nereden almaktadır? Bütün değişim bu sebeplerden ileri geldiğine göre, nasıl birşeydir bu? Neye dayanır? Maalesef Budizm bu soruyu kendisine sormamaktadır. Bu görünen kaybolan dünyayı ne bir Allah'a yaptırıyor, ne de tabii bir prensibin feyizli faaliyetiyle kendi sinesinden çıkartıyor. Yalnız bu dünyanın varlığını onu idare eden kanunların faaliyetini bir vak'a olarak kabul ediyor. İşte Budizm'in asıl metafiziği budur. Yani dünyanın bir varlığı vardır. Ve onu idare eden kanunlar vardır. Bu kanunları biz vak'alar halinde görüyoruz. Fakat **Budizm'e göre bunların ardında bir Yaradan ya da bazı tabii prensipler söz konusu değildir.**

ŞİİR

Köyümüz

siz bizim köyümüzü tanır mısınız?
sarp dağların ardında
çoşkun suların ötesinde
dar yollardan gidilir oraya
oraya varmak için
çalıları atlamak gerek..
bizim köyün insanlarını tanır mısınız?
gülen bir yüz sevgi sevgi
veren bir el bilgi bilgi
tüm canlıları severler onlar
enaz yunus gibi
ağlamayan, dert yanmayan onların
gönüllerinde sevinç
gözlerinde nur
ve dudaklarında müjde
iniyor rahmet gibi tüm insanlara
sayımız eksilmez bizim
her gün bir fazla
biraz daha büyük köyün insanları
birisi diğeri ile değil
birisi hepsi ile konuşur onların
cümlesiz, alfabesiz
yudum yudum su içtim ellerinden
lokma lokma ekmek yedim sofralarından
elleri sıcak
gözlerinde nur
ağızları açılırsa iyi dinle
ellerini uzatırlarsa iyi sarıl
bizim köyün insanları ne söylerse
iyi dinle
şayet onlar gibi olamazsan
ne olur,onlara benze..

Gerçek Belgelerle Bir UFO Filmi

● PIERRE FORET'den
Selâmi KANIKLI

Kuzey Amerika kıtası, esrarengiz cisimlerin ziyaretini, acaba eski Avrupadan daha mı çok kabul etmektedir? Buna yanıt vermek zordur. Fakat gerçek şudur ki, Atlantik UFO'logları çok daha faaldirler ve bu faaliyetlerinde, önemli bir tanıklık ürününe sahip bulunmaktadırlar.

Bu hale göre, Kanada'da başka yerlerden daha çok ortaya çıkan UFO'lara dâir ilk önemli belgeleri içeren filmi görmekten hayrete düşmemek gerekir. Bu belgeleri toplayan MONTREAL'in Explo-Mundo adlı bir film yeridir. Çoğu heyecan vericidir. Ve binlerce seyirci yakınlarında, yine MONTREAL'in «Plateau» sinemasında, «Uçan Dairelerin Sırrı» genel adı altında ilân edilmiş olan bu filmleri beğenmişlerdir. Velhasıl bu, oldukça klâsik bir addir. Bununla beraber, âdi bir sinema yapıtı değildir. Tam olarak söylenecek olursa, onun gösterilmesi, resimleri kadar şaşkınlık veren bir yorumun eşliğinde yürütülmesinde idi. Bu yorum görevi JIMMY GUIEU adlı bir Fransız yazar ve Ufologuna verilmişti. Sinema şeklindeki 80 konferans süresince, o, seyircilerin kendisine sordukları sayısız soruları yanıtlamıştır.

Esasen JIMMY GUIEU, bu ünlü belgele-
rin seçimi çalışmasına da katılmıştı. Bu belge, şu çok ünlü uzmanların çalışmalarına dayanmış bulunuyordu: ILLINOIS eyaletinin NORTH WESTERN üniversitesinde astronom olan doktor J. ALLEN HYNİK; Astrofizikçi

STANTON FRIEDMAN, informatikçi JACQUES VALLEE, Ufolog TED PHILLIPS; Fransadaki Uzak İncelemeleri Ulusal Merkezi Müdürü CLAUDE POHER.

«Center for UFO Studies», Washington Ulusal Arşivleri gibi çeşitli Amerikan ve Avrupa teşekkülleri de birinci derecede belgeler vermişlerdi.

UFO'lara ait bir çok yapıtın yazarı olup, bunların o tarihteki sonuncusuna, «Uçan Daireler Başka Bir Dünyadan Gelmektedirler,» adını vermiş bulunan JIMMY GUIEU, bu hayret uyandıran malzemeyi Quebec halkına sunmuştur. Kendisi bizzat OURANOS komisyonunun sorumlusudur ve 31 yıldan beri sorun üzerinde çalışmaktadır. GUIEU'nün söylediklerine gelince:

— «Çeyrek yüz yıldan beri, yüzlerce görgü raporu, Batı'daki bütün özel gruplar vasıtasıyla olduğu kadar, hükümet teşkilâtı vasıtasıyla da toplattırılmış bulunmaktadır. Fakat, bu kadar çok görgünün hayal ürünü olduğu tasavvur edilebilir mi?»

Esasen film, her şeyden önce, sorulan bütün sorulara yanıt vermeye girişmektedir. Birbirlerini izleyen bir çok resimler, çok özel etkinliği olan söz mâhiyetindedirler. Örneğin, 20 Kasım 1973 tarihinde GUATEMALA'da renkli olarak çevrilmiş bulunan film gibi. O gün bir sinema ekibi, bir turizm arabasının meziyetlerini övmek üzere, bir yaygın bandı gerçekleştiriyordu. Teknisyenler birdenbire

mavi gökte, parlak ve yuvarlak biçimli, es-
rarengiz bir cisim gördüler. Operatör hemen
objektifi bu «ziyaretçi»nin üzerine çevirdi.
Elde edilen sonuç heyecan vericiydi: (Bu
gün bilinenlere hiç benzemeyen) «cismın» u-
fukta kaybolmadan önce, ağaçların ve evlerin
üzerinde, otuz-kırk saniye süreyle hareket et-
tiği görülmüştür.

Öteki belgeler, özellikle NASA'nın ya-
yınlanmamış olan filmleri, insanı daha çok dü-
şündürmektedirler. Fransız Ufologu bu hu-
susta :

— «NASA'daki uzay uçuşları sırasında,
cismın bir çok filmleri çekildi. Çoğu, bu ta-
rihe kadar, topluma bildirilmedi. Bir çoğu da
sırla dolu hayallere sebep oldu. Şimdi iç-
tenlikle şuna eminiz: Astronotlardan bir ço-
ğu, uzayda UFO'ları görmüşlerdi.

Esasen NASA'nın yüksek şahsiyetleri, bu
hususta, doktor HYNEK'e bazı sırları vermiş-
lerdir. Bize gelince, bu «Evren Hayaletleri-
nin» bir kaç kopyasını elde etmiş durumda-
yız. Bu kopyalar bize, COOPER'in vaktiyle
söylediği şu ünlü cümlesini daha iyi açıkla-
maktadır: «Noel Babanın var olduğunu bili-
yoruz» Bilinmeyen bir gemi veya gemilerle
bizi görmeye gelen arkadaşları ve bizzat No-
el-Baba'nın kendisidir. Gerçekten, filmler ü-
zerinde görülen beyaz lekeler bunlardır.

— «Ay üzerinde kalmalara gelince, onlar
bize, açıklayıcı gözlenim olanakları vermiş-
lerdir. Fakat, uydumuzun üzerinde bulunan ka-
meraların çalışması ile HOUSTON istasyonu-
nun resimleri aldığı an arasında, iki veya üç
dakikanın geçtiğini unutmamak gerekir. Son-
ra, dünyanın geri kalan kısmının ONLARI gö-
rebilmesinden önce de, yine bir «müddet
geçmesi» söz konusudur. Bu zaman süreleri,
kesitiler yapmaya olanak vermektedir.

JIMMY GUIEU'ye göre, Dünya dışı var-
lıklar, bundan önce dünya üzerine 3000-5000
yıl evvel gelmişlerdir. Onlar gezegenimizi ev-
velce, biyolojik ve sosyolojik bir laboratuar
olarak nazarı itibara alıyorlardı. Eğer, ken-
dilerini bize açıkça göstermeye karar verme-
mişlerse, bu bizi, böyle bir temasa hazır ve
oluşmuş olduğumuzu tahmin etmemelerinden
ileri gelmektedir. Bizim daha fazla bir fikir
ve teknik gelişme derecesi veya derecelerine



JIMMY GUIEU :
31 Senelik Uçandaire Tutkusu.

ulaşmamızı beklemektedirler. Uzmanımız
sözlerine şunları da eklemektedir:

— Fakat «ziyaretçiler» in hemen, dünyayı
yöneten kudretli devletlerin şefleriyle temasa
geçmeleri, hayret verici olmayacaktır.

JIMMY GUIEU'nün kendisine gelince o
ancak bir defa, UFO'nun varlığına tanık ol-
muştur. Bu, 1970 yılının temmuz ayında, Aix-
En Provence'a 13 kilometre kala, VERTAB-
REN'de gerçekleşmişti. Bu hususta, şu açık-
lamada bulunmuştur :

— Saat 20'yi bir az geçiyordu. Parlak bir
disk bir tarlanın üzerinden geçti. Onu, uzun
yörüngesi süresince gözleyebildim:

Kendisi sözlerine, dünya-dışı varlıkların,
bugünkü günde, dünya üzerine resmî olarak
gelişlerini önceden kestirmenin çok zor oldu-
ğunu da, eklemiştir. Fakat, 2000 yılı, ona göre,
Ufolojik plan üzerinde, önemli bir tarih ola-
rak görünmektedir.

Ama, hangi dünya-dışı varlıklar söz ko-
nusudur? Mevcut tanıklıklara göre, onların en
azından, 80 santimden 3,40 metreye kadar va-
ran, 80 çeşidi bulunmaktadır.

JIMMY GUIEU, yakın bir gelecekte, Bir-
leşik Devletlerin bir çok Ufologlarıyla karşı-
laşmak zorundadır; böylece uzmanlar, hükü-
metin resmî servisleriyle temas ve sürekli
fikir alışverişlerinden yararlandırılmış ola-
caklardır. Kendisi bu hususta şu açıklamada
bulunmuştur:

— Her ne kadar UFO'ları araştırma ile
yükümlü olan GORDON komisyonu bütün faa-
(Devamı sayfa 39'da)

Parapsikoloji Öncüsü

Dr. J. B. RHINE İle Bir Söyleşi

● Jean Shinoda Bolen, M. D.

SORU : İlk olarak ruhsal fenomenle nasıl ilgilendiniz?

RHINE : Bu bir bilimsel merak meselesi. Karımla birlikte Chicago Üniversitesi'ne girdiğimiz zaman biyolojideki etüdleri gördük. Bunlar bizi çok ilgilendirmişti. Hayatın tabiatının ne olduğu hakkında biolojinin bize bir takım ipuçları verip veremeyeceğini düşündük.

Dinsel inançlarına bağlı bir aileden geliyor olmamıza rağmen, biyojinin ortaya koyduğu bazı doğmatik mekanizmalara kendimizi kaptıracak kadar da dindar değildik.

Ondan sonra ruhsal olaylarla ilgili gelişmeler dikkatimize çarpmaya başladı. O zamanlar Sir Oliver LADGE gibi ölümden sonra hayat ve ölen kimselerle konuşmalar hakkında eserler veren kimseler bulunuyordu. Önceleri bu gibi konuları şüphayle karşılamıştık. Fakat onlardan yüz çevirmenin bilimsel bir tutum olmayacağı için, onların hepsinin değilse bile, hiç olmazsa bir kısmının bir esası bulunabileceği hakkında düşünmeye başlamıştık. Ölümden sonra şuurun devamlılığı konusunun bilimsel açıdan tetkike değer olduğunu daha o zamanlar belirtmiştik.

Tabii olarak o zamanın en bilimsel kişilerine yöneldik. Bunlardan birisi Prof. William Dougall'dı. Kendisi bir İngiliz araştırmacı olup bir kaç yıl önce Harvard'a da gelmişti. Mc Dougall zihnin beyinden ve fiziksel çevreden ayrı olarak var olduğuna inanıyordu. Bunu işlek bir hipotez olarak kabul ederdi. Kendisine bu ölümden sonra hayat konusuyla diğer ruhsal olayları genel olarak inceleyip inceleyemeyeceğimizi mektupla sorduk.

SORU : Yani, «Ölümden Sonra Hayat» konusu mu sizi bu alana ilk olarak çekmiş oluyor?

RHINE : Sadece bu olmamasına rağmen,

öyle diyebiliriz. Eğer bu, böyle ise insan biyolojisiyle ilgili resim değişiyor demektir. Bu konu insan biyolojisine yeni bir bakış getirecekti. Eğer yaşayan kimse gerçekten de kendisini devam ettirecek olan birşeye sahip bulunuyorsa, biyologların o zamana kadar bu «şey» den haberleri yoktu. Bu bakımdan biyolojide devrim meydana getirecek nitelikte görünüyordu. Ve o zamanlar böyle bir devrimin biyoloji için gerekli olduğuna inanıyorduk.

SORU : O halde siz hâlâ insanın spirüel yanına karşı bir ilgi duyuyorsunuz.

RHINE : Evet, bir ilgi duyuyorum, ama inanç değil. Burada sözkonusu olan insanın tabiatıdır. Ruhsal yan gibi bir şey olsun ya da olmasın, önemli değil. Görüyorsunuz ki, bize öyle gelmektedir ki bu ne dini otoriteler ne de bilimsel otoritelerce kesinlikle cevaplandırılmış bir soru değildir. Bu bakımdan alınacak en mantıksal tavırlanma, konuya ciddiyetle yaklaşmaktır. Bu konuyla ilgili literatür oldukça zengin bulunmasına rağmen, biz önceki inançlardan ya da peşin hükümlerden başlamadık işe. Unutmamak gerekir ki o zamanlar Ivan Pavlov ve B. Watson'un günleriydi. Watson'la birlikte «Davranışçı (behavioristic) Hareket» başlamıştı. Bütün bunlar âdetâ meydan okurcasına bir gelişim içinde bulunuyordu. Bütün bunlara rağmen konu bize incelenmeye değer geliyordu. Bunun üzerine Harvard'a gitmeye karar verdik. Oraya verdiğimizde, Prof. McDougall'ı (oradan) ayrılırken bulduk. Fakat yine de uzun uzun görüşme olanağı bulabildik. Ertesi yıl Duke Üniversitesi'ne geldik. Prof. McDougall da oradan gelen bir teklifi kabul etmişti.

SORU : Böylece insanın tabiatıyla ilgili araştırmalarınız başlamış oluyordu...

RHINE : Tamam. İnsanın fiziksel oluşumundan öteye başka bir yanının bulunup bu-



Amerika'da «Parapsikolojinin Babası» olarak bilinen Joseph Banks RHINE dünya çapında ESP (DDİ) alanında otoritelerden biridir. Şimdiye kadar yapmış olduğu laboratuvar çalışmalarıyla istatistiksel olarak duyular dışı idraklerimizin ve Psikokinezi'nin mevcudiyetini ortaya çıkarmıştı; yaptığı araştırmalarla bilimsel çevrelerin dikkatini uyandırabilmiştir. Aşağıda bilim adamının PSI fenomeni araştırmalarıyla ilgili olarak 50 yıllık çalışmalarını ve konuyla ilgili görüşlerini yansıtan bir röportajını okuyacaksınız.

İnmediği konusundaki araştırmalarımız bu şekilde başlamış sayılabilir. İnsanın fiziksel yanı o zamana kadar yeterince etüd edilmişti.

SORU : Siz çalışmalarınızın başında o zamana kadar yapılmış ruhsal etüdleri hangi aşamada bulmuştunuz?

RHINE : Sir Oliver Lodge ve diğer spirüalistlerin o zamana kadar yaptıklarını konuya bilimsel bir ışık tutacak kadar yeterli bulamamıştık. Fakat bu öncü çalışmaların bizlere hiç de yardımı olmadığını söyleyemeyiz. Hiç değilse bizi McDougall ile temasa geçirip, Duke Üniversitesi'ne kadar gelmemize neden olmuştur diyebilirim.

Duke'de ölümlerle konuştuğunu söyleyen bir medyomu laboratuvara alarak işe başladık. Enformasyonun dezenkarne ruhlardan olduğunu tahkik edecek vasıtalar ve bilgilerden yoksun bulunuyorduk. Bu, doğruluğuna daha çok inandığımız DDİ ile de gerçekleşmiş bir bağlantı olabilirdi.

SORU : Burada «medyom» derken birlikte çalıştığımız tüm medyomları kastediyorsunuz, değil mi?

RHINE : Hayır. Diğer birçoğuyla çalışmak istedik ama gelmediler. Gönüllü olarak gelen medyom sadece Bayan Eileen J. Garrett olmuştu.

SORU : Şuurun devamlılığı konusundaki araştırmalarınız ne oldu?

RHINE : Bu medyomdan başkalarıyla hatıa medyomlarla çalışan çeşitli kişilerle temas kurma ihtiyacı ortaya çıkınca, tabiatıyla laboratuvarımızın dışına doğru taşmaya başladık. Bununla birlikte yine de soruyu «cevaplandırılmadı» kaydıyla rafa kaldırmaya karar verdik. İsteyen olursa, çalışmalarımızın özetini verebilirdik. Fakat medyomun, hiç bir psikoloji metoduyla açıklamadığımız bir tarzda, bunları gerçekleştiriyor olması görmezlikten gelinecek bir fenomen olamazdı. Hiç bir vasıta kullanmadan, zaman ve mekân tanımaksızın bir medyomun bu şekilde mesajlar alıyor olması en azından düşünülmesi gereken bir konudur. Zaten Bayan Garrett'in kendisi de bunu nereden ve nasıl almakta olduğunu bilemiyor ve öğrenmek istiyordu.

Bütün bu gelişmeler bize, ruhlarla görüşmeden önce halledilmesi gereken konuların cevaplandırılacak sorularını bulunduğunu gösteriyordu. Böylece bunları bir kenara bırakıp, «Clairvoyance» (durugörü) konusuna yöneldik. Yine Bayan Garrett üzerinde çalıştık. Onun kart tahmin yeteneğini tanımaya çalıştık. Aynı deneyleri (karşılaştırma yapabilmek amacıyla) trans halindeyken de tekrarladık. Bu deneyleri Duke Üniversitesi (gönüllü) öğrencileriyle de yaptık. Bu yeteneğin fiziksel açıklamaların ötesinde birşey olduğunu anladık. Eğer böyle ise, insanın bilinenin ötesinde bir de fizik-ötesi yanı bulunmaktaydı.

(Devamı sayfa 38'de)

● Bob Tadema Sporry, Heemstede, Hollanda

Eğer bir kimse hastanede keyif için yatmak isterse küçük bir petrol ülkesi ve sosyalizasyon memleketi olan Kuveyt'e gitmelidir. Orada bir hastaya — bir kuruş bile naramadan — sağlanan lüks ve rahat basit Lir yaşantısı olan bir insan için inanılmayacak derecededir. Hastanın kendine mahsus radyo ve telefonundan başka, duşu ve tuvaletiyâ özel banyosu mevcuttur. Gece ve gündüz kendilerine kolaylıkla alışabileceğiniz üç hemşire emrinizdedir. Ve muhteşem bir teras, iklim müsaait olduğu için rahatlıkla kullanılabilir. Arzuladıkları bütün imkânlarla fazlasıyla sahip olan, mükemmel doktorları da unutmamak gerekir, ayrıca gelirleri de krallar gibidir. — Belki de herşeyden mükemmel olan şey — Kuveyt'e birkaç günlüğüne gitmiş olan herhangi bir ziyaretçi bu bedava tedavi imkânlarından geniş ölçüde faydalanabilir. Kuveyt hastalık mevzuunda parlak fikirlere sahip bir ülkedir. Kuveyt'de orta halli bir kimse için ikinci sınıf sayılan bir koğuş bile, Avrupa'nın herhangi bir ülkesindeki birinci sınıf hastahane odasından defalarca daha üstündür. Çok, çok zengin bir kimse Kuveyt'de muazzam zengin demektir. Böyle birinin yatacağı birinci sınıf oda, insanın rüyalarının ötesindedir. Kuveyt'de dört yataklı bir koğuş ancak gelip geçici ve berbat bir yer sayılır. İki yataklı bir oda ise yeteri kadar dolu demektir.

Her operatör onların en modern âletlerle teçhiz edilmiş olan ameliyathanesine girdiğinde hayretler içinde kalır. Bütün bunlara rağmen eğer eksik birşey bulabilirse ne kadar pahalı olursa olsun, derhal temin edilecektir. Parayı mı düşünüyorsunuz? Çocuk olmayın. Bir çocuk servisinde couveuse'ler sırayla dizilmiştir. Bir yıl önce alınanlara modası geçmiş gözûyle bakılır. Dünya yüzünde hiçbir yeni doğmuş bebek Kuveyt'deki kadar şımarılamaz ve oradakiler kadar güzel hemşireler tarafından bakılamaz — hemşirelerin güzelliği üzerinde durmaya değer —. Hernekadar

henüz bu bebekleri ilgilendirmesse de doktorlar için çok hoş bir durum ve de babalar için gurur vericidir.

Mükemmelleştirilmiş olan ambulans ve helikopter servisleriyle bir Kuveyt hastahanesi personel temininde de hiçbir güçlük çekmez. Maaşlara göz atacak olursak derhal ödenmektedir. Çok geniş olan - aşağı hizmetler - kadrosuna mutfak yardımcıları ve temizleyici kadınlar da dahildir. Böylece en çok Mısır ve Lübnan'dan gelen hemşireler hasta bakımından başka hiçbirşeyle uğraşmazlar. Üç yıllık bir hizmetten sonra yıpranmamış elleri, cilâlı tırnaklarıyla ve kusursuz makyajlarıyla (Kuveyt hastahanelerinde makyaj yapmak çok normaldir) memleketlerine dönebilirler. Yalnızca cepleri değil el çantaları da tika basa parayla doludur.

Ancak Kuveyt günden güne modernleşmekle beraber, eskiyi bir anda silememekten dolayı bazen garip şeyler olmaktadır. Kuveyt kadınları modern doktorların tavsiyelerinden çok inandıkları eski metotlara geleneksel olarak bağlıdır. Meselâ çocuk doğuramayan bir kadın — tabii ki çocuk denince önce akla oğlan gelir — çaresiz kaldığına inanarak eski bir metoda başvurur. Ancak bu metod ölüm veya tedavi olmak demektir: Kadın tersanedeki bir Arap gemisinin kaburgasına mehtaplı bir gecede basmaya muvaffak olursa dokuz ay sonra bir çocuğu olacak demektir. Bu saf ve alelâde bir gelenek gibi gözükürse de, dikkat edin! Bu çocuğun bedeli geminin ilk seferinde tayfalardan birinin hayatıyla ödenir.

Bu durum karşısında mehtaplı gecelerde tersanedeki nöbetçilerin gemilerin üzerinde etrafı bir atmaca gibi gözetmelerine hayret etmemelidir. Yahut da buna teşebbüs eden bir kadın merhametsizce hırpalanır. Fakat buna rağmen hâlâ geminin kaburgasına basmaya muvaffak olan kadınlar vardır ve doğdukları çocuk mükemmel, modern bir hastahane her türlü tıbbî yardımın yapılabileceği şekilde bakılacaktır. O isimsiz tayfaya ge-

lince, kadın ona ilgisiz kalamazdı! Çünkü önemli olan çocuk sahibi olmaktı. Bu seyahatimizde Kuveyt ile Hindistan hastahaneleri arasındaki fark kadar büyük bir kontrast bulamadık. Kuveyt'de bir memleketin harcıyabileceğinden çok daha fazla para getiren, sonu gelmeyen bir petrol ırmağı mevcuttur. Hindistan'da ise bir memleketin besleyebileceğinden daha çok yeni doğmuş bebekler sel gibidir. Büyük şehir hastahanelerinde genellikle hayret edilecek derecede modern aletlere raslanır.

Muson mevsiminde pekçok bebek ve çocuk hastahanelere getirilir, hastahane personeli fazla çalışmak zorundadır. Bazen daha fazla yer kazanmak gayesiyle çocuklar yerlere uzunlamasına serilen şilteler üzerine yan yana sıralanır. Yoğun bir ilâç propagandası bu durumu çözümlemenin tek çaresidir. Devamlı olan para sıkıntısı çok âcil olan tecriid işlemine engel olur. Büyük şehirlerde orta büyüklükte bir hastahane öyle büyük bir alanı kapsar ki bir servisten diğerine gitmek için araca ihtiyaç olur. Ve kullanılmakta olan eski bir hastahaneyi tamamen yıkıp yerine yenisini yapmak daima ihtiyaç olduğu için, hemen hemen imkânsızdır.

Bazen en basit bir tedavi bile bir mesele halini alır. Buna örnek olarak Hintli bir doktorun anlattığı güzel bir hikâyeyi verelim: Fakir bir bahçıvanın karısı doktorun hastasıdır. Kadın bahçıvanın patronu tarafından tedavi ettirilir. Sabun, şampuan ve havlu kullanılarak, hemşirenin de keşelemesiyle kadın temizlenir. Ameliyattan üç hafta sonra tamamen dinlenmiş ve iyileşmiştir. Ancak çok acaip bir durum hasıl olur. Hemşire kendisini iyice keşelediği için rengi tamamiyle değişen kadının ziyaretine gelen kocası, yataktaki temiz mahlûkun kendi karısı olduğuna bir türlü inanamaz. Kocasını ikna etmek de yine doktorun görevidir.

Hintli doktorlar fazla çalışmaktan dolayı bunaldıkları halde, Libya'nın bazı bölgelerinde durum bunun tam aksidir. Birçok doktor işsizlikten şikâyetçidir. Çünkü hastahanelerde tedavi gören hasta sayısı halk arasında dolaşan hasta sayısı ile ters orantılıdır. Buna sebep de bu bölge halkının henüz Batı ilâçlarına karşı güven duymamasıdır. Servisinde

basit demir yataklara bile razı olan bir doktor, fazla hasta karşısında yine kendisi tertibat almak zorundadır. Fakat bu durum daha da berbatlaşırsa, hastayı yakalayıp yatağa bağlamak da ona düşer.

Eğer vicdanlı bir doktor, hapishanede bir hastaya sahipse kendini çok şanslı hisseder, hatta bu hasta müebbed hapse mahkûm yüz yaşına yakın olabilir. 97 yaşındaki ihtiyar 20 yaşındaki karısını sevgiliyle yakalamıştı, adamı sadece öldürmekle kalmayıp cesedini yakındaki bir kuyuya atarak yok etti. Mahkûmiyet müebbed hapisti. Fakat komşular bunu yerinde bulmadılar çünkü kocanın namusu adına bir direnmesiydi. Kaatil suçsuzdu. Sonunda herşey halledildi, artık herşeyi oluruna bırakmalıydı. Yiyecek ve içeceği temin ediliyordu, artık başının üzerinde bir çatı vardı, evvelce hayatta bunların gerekli olduğunu düşünmemişti bile. Bunların yanı sıra 30 mahkûm arkadaşı kendisine bir kahraman gibi tapıyorlardı. Arkadaşları hücrelerini daima temiz ve bakımlı tutuyorlardı. İçeceği ve yıkanacağı su temin ediliyordu. Ve bütün güçlüklerinde kendisine yardımcı oluyorlardı. Çok yaşlı bir mahkûmun kaçma tehlikesi olmadığı için gündüzleri kapısını hiç kilitlemezlerdi.

Böylece kapı önünde güneşlenip hayatın tadını çıkartıyordu.

Ve bu yaşlı adam bir gün kaydı ve iki ayağını da kıldı. Hapishane personeline göre hastahane onun gidebileceği en doğru yerd. Doktor kendisini arabasıyla gelip götürdü. Bacaklar yerine oturtuldu ve ayak ucundan kalçasına kadar alçıldı, demir bir karyolaya altında hapishaneden getirdiği şilteyle yatırıldı, sonunda doktor vazife yapmanın sevinci içindeydi. O akşam yorgun fakat memnun olarak eve döndü.

Ertesi sabah gün ağarırken doktor hastahaneye geldi, gördüğü manzara karşısında kim olsa dehşete kapılırdı. Hasta gitmişti! Sanki uçmuştu! Orada burada gördüğü birkaç alçı parçası doktora rüya görmediğini ispat ediyordu.

Hasta bütün aramalara rağmen bulunamadı. Birgün topallıyarak hapishaneye çıkageldi. Vücudunun muhtelif yerlerinde hâlâ alçı parçaları göze çarpıyordu. Buradaki rahat hayatını tekrar yaşamaya hazırды.

Devrim Yaratan Keşif

L A S E R

● Lucien BARNIER

ŞAİR YÜZLÜ BİR ADAMIN DEVİRİM YARATAN KEŞFİ

Endüstri ve Bilimsel Araştırmalar Bakanlığının desteklemekte olduğu 1976 programının en önemli araştırmalar listesinde, Doktor MİCHERON'un bir çalışması yazılmıştır.

Doktor MİCHERON, daha şimdiden, CORBVILLE'de bir çok ziyaretçiyi kabule başlamıştır. Oradaki THOMSON-CSF laboratuvarlarında, önemli bir keşfin şekil aldığı bilinmektedir ve bu keşfin başlıca âmillerinden biri, doğrudan doğruya FRANÇOİS MİCHERON'dur.

Bir santi metre küplük bir kristalin içine, çok sayıda bilgilerin sığdırılması başarılmıştır. Bu küşümsenecek boyuttaki hacmin içine, eserlerdeki ve PARİS kitaplığı gazetelerindeki bütün bilgiler, ideal olarak sığdırılabilecekti.

Doktor MİCHERON'un, şâiri andıran yüzü, uzun saçları, hayalden nâzik bir hal almış olan çizgileri ile, daha çok, sanattan, müzikten veya edebiyattan bahsetmesi beklenir. San'ata yeteneği de var... Fakat tutkusu, fen alanındaki olağan üstü düşüncelerini gerçekleştirmeştir. Fizik uğraşmaları arasında, nasıl bir kolaylıkla gelişmiş olduğu meraka değer. Ben kendisini, rahatlıkla, bir filozof olarak kabul ediyorum. Esasen onun için, fizikte bir felsefe değil midir? FRANÇOİS MİCHERON, gelecek çağın yazılışına desteklik edebilecek bir şeye el koymak istediği vakit, girişimini yüzeysel olarak yapmaz.

Bu hususta biraz açıklamada bulunalım: Geçen çağ, fonografi (ses kaydı) oluşturmuş,

bitkisel hamurun içinde, ses ve müzikleri saptamak çaresini bulmuştur.

Çağımız ise dağıldığına, yaşamın şu iki kayıt tekniğini koymuştur: **Sinema filmi** ve **manyetik bant**. Ayrıca, bilgi sayarların belleklerini oluşturan FERRİTTE'ler ve öteki kristaller...

Esas itibariyle, **bilgi alma ve araştırma çağı olacak olan gelecek çağ** için, çok daha inanılmaz bir destek gerekmekte idi.

Bu şöyle yapılmıştır: Doktor MİCHERON, bir kristalin içine bir çok bilgileri koymak gibi, dâhiyane bir düşünceye kapıldı. Bunlar, gerek dev bilgi sayarların, gerek VİDEOTEK'lerin belleklerinden ve gerekse, doğrudan doğruya televizyonlarımızda bulunduğu kabul edilen bellekten, isteğe göre yararlanılabilen bilgilerdir.

MANYETİK BANTLARINKİNDEN BİN KERE DAHA ÖNEMLİ BİR PAZAR

İşte on yıla yakın bir zamandan beri fizikçilerimizi üzen fikir. Birleşik Amerika'daki bir dev tesis, RABELAİS'nin isabetli deyimini ile, her çeşit telekomünikasyonun ünlü dev tesisi olan «BELL Laboratuvarları», «resim ve sesleri donduracak», sihirli taş yarışına atılmış bulunmaktadır. Bu dev tesis, zaıf bir VOLUME altında, çok büyük kapasiteli, dünya AUDIOVİZÜEL ve araştırma pazarına sahip olmayı sağlayacak bir yazma altlığı sunmayı, birinci olarak başaracaktır. Bu pazar, plâk ve müşterek manyetik bant pazarından bin defa daha önemlidir.

ZIMBA GİBİ LASER İŞİNİ

Amerikalılar bu âletle, daha 1965-1969 yıllarında, bazı çeşit kristallerin çevresel tabakalarını etkilemeyi başarmışlardır. Fakat,

gereksinme duyulan bilgileri geri verecek işaretleri oraya stok etmek için, kristallerin bütün iç kısımlarından yararlanamamışlardır.

Bunu, bir Fransız araştırmacının dehası zafere kavuşturmuştur. Bu araştırmacı, kristalin içini açan anahtarı keşfetti ve böylece araştırma verilerini, resimleri ve AUDIOVİZÜEL sesleri geri verecek olan işaretleri oraya tesbit ederek, çok sayıda foto, hassas bölgelerin yaratılmasına olanak sağladı. Ben bu sistemin çalışmasını gördüm. Benden, renkli resimler seçimemi istediler. Bu resimler kristalin içine konulmuştu. Nihayet, LASER'deki bir okuyucu, onları kristalden çıkardı ve hepsini, en ufak bir değişikliğe uğramadan, bir ekranda büyümüş olarak yeniden gördüm. Yeniden meydana gelme, boyut bakımından olduğu kadar, renk bakımından da kusursuzdu.

BU HARİKA NEYE YARAYACAK?

Sadece, insan beynindeki **stok yoğunluğundan** yaklaşan bir anıyı oluşturmaktır. Plâktan, manyetik banttın, bir çok bilgilerden olduğu kadar, stokun kalitesinden de uzak kalınmaktadır.

Araştırma için tasarlanmış olan sistem çabucak, AUDIOVİZÜEL üzerine yönelecektir. Bu durumda, çok büyük kapasitedeki bir anıya duyulan gereksinme ve her kim tarafından olursa olsun, onun rahatça elde edilmesi, hızlı olur. Ve Kristal sanki RABELAIS'in sihirli taşındır; içinde, dondurulmuş kelime ve resimler olan çakıl, haberleşilecek uzaklığa gönderilir. 1985-1990 yılları içinde, bu kristalin geleceğini bir televizyon kopyası şeklinde hayal etmek, çok cesaretli bir tahminde bulunmak değildir. Bir sigara paketi büyüklüğünde olan bir kristal, bütün bir yılın akşamlarını süslemek üzere, yeterli kadar sinema filmi, röportajlar, tiyatro eserleri, oyunlar ihtiva edecektir.

Hiç kuşkusuz on yıl içinde, hafta sonu gazetesi, okuyucularına, kendi usulüne göre düzenleyeceği Cumartesi akşamının televizyon eğlencesini, bu sihirli kristal şeklinde sunacaktır.

Nihayet bu kristal, bütün aileyi memnun edecek şekilde, kendi kendine kumandan eden, televizyonu herkesin harcı bir âlet haline sokacaktır.

Gerçeğe yakın bir şekilde, bir oyun kağıdı veya bir sigara paketi gibi görünecek olan kristal, aynı zamanda kitap, gazete, film, plak, resim sergisi, manyetik bant, şahsi not defteri olacaktır. Bu, **uygarlığımızın, tüm insan varlığının ikinci belleği olacaktır.** Bu, içine, bilgilerin harika ürünlerinin ihtimamla konduğu, büyük, demir bir kasadır. İşte bençe, içinde, isteğimize göre konuşan ve şarkı söyleyen bütün bu cinlerin hapsedildiği veya serbest bırakıldığının hayal edildiği, hayret uyandıran şişe, bu laboratuardadır.

MUCİZENİN SIRRI

Bu, elde edilen sun'i bir şeffaflıktır. Resim ve ses işaretlerinin konulacağı bu yerde, fotoğrafa karşı hassas bölgeler yaratarak, bir kristalin çevresini etkili hale getirmenin bir mikro fotoğrafla oldukça kolay olacağı sanılmaktadır. Bu iki halde ışık, resmi ve sesleri oluşturarak, haberleri stok halinde muhafaza edecek olan çevrenin değişikliğine girer.

GÖRÜNÜR BASİTLİĞİNE RAĞMEN BÜYÜDEN ÇIKAN BİR KEŞİF

Bu, fotoğrafa karşı hassas bölgeleri, bir diyametrenin bir mikronunda sınırlandırmak, hâlâ, geleneksel minyatürleştirme tekniğimizin kapsamındadır. Bu diyametrenin bir mikronundaki görünmez bölgeye 25 resmi yazmak, işte LASER demetinin darlığı ile uyuyan bir başarı...

Orada işlerin karışması, kristalin henüz etkilenmiş ve sonraki tabakaya varmış olan birinci tabakasını aştığı vakit olur. Bu fotoğrafa karşı hassas bölgelerde serpintili tabaka, zarar vermeden nasıl anlaşılır?

Eğer LASER demeti, şurada burada yazılı lekeler yaratmaya elverişli ise, elbetteki bu etkilenmiş olan tabakaya yol aldirmaya dönerek, her şeyi alt üst etme tehlikesi yaratacaktır. Bununla beraber, eğer ikinci, sonra üçüncü ve izleyen öteki tabakalara saldırmak istenirse, oradan geçilmelidir. İşte araştırmacıları yıllar ve yıllar süresince başarısızlığa uğratan, tamamiyle, bu engeldir. Bay MİCHERON bunu alt üst etmiştir. Hemen hemen diyebilirim ki, araştırmacılar çözümlerini, bir fiske vurur kadar basit bulur görmekteyler.

■ Lütfen Sayfayı çeviriniz

Engel nasıl aşılmıştır? Kristalin, «her biri 3 milimetre kalınlığında olan», henüz etkilenmiş her tabakası için, kırılma göstergesi değiştirilir. O suretle ki, LASER demeti, etkilenmiş tabaka arasına, ilk defakinden başka yollarla girsin. Bu olayda laser, stok edilecek bilgilerin evvelce konulmuş oldukları fotoğrafa karşı hassas bölgeler üzerine düşme tehlikesine uğramaz.

İşte bu hale göre, operasyonlar yavaş yavaş ilerledikçe, yazılmış olan tabakaların serbestçe aşılmasına olanak veren «Susam»dır. Her şeyin silinmesi tehlikesi veya tamiri olanaksız irtibatsızlıklar hiç yoktur.

Her kristal, optik olarak, 3 milimetre kalınlığında dilimler halinde kesilmiştir. Bununla beraber, maddî olarak dayanışmalı ve birleşmiş bir şekilde kalırlar. LASER ile sadece, elektroniğin gerçek bir ARSEN LÜ-PEN'i olan hokkabazlık alay eder. Bir çok tabakaların aşılması bir gereksinmedir.

15 YIL İÇİNDE KENDİ LASER'LERİMİZLE RAHATÇA OYNAYACAĞIZ

Kristal plakalar, bir sinema filmi veya manyetik bir bant oluşturacakları yerde, biri birleriyle blok halinde gruplandırılmış olarak, fotoğraf plakaları tarzında muhafaza edilecek şekilde lehimlenmiş olarak bırakılırlar.

Söylediğim gibi, bu görkemli araştırma-

nın meyvelerinin birdenbire maddileştiğini gördüm. Resimlerle seslerin bu şekil değiştirmelerinde, bir kristalin iç yapısının görülemeyen alt üst oluşunda sihir vardır. Birdenbire resimler, şekiller, renkler görüyordum. Bütün bunlar, birdenbire kayboluverdiler. Şimdi kristal volüm içindeki şekil değiştirme, görülemeyen ve anlaşılamayan PUSTULES'lerle ifade edilebilir.

Karartılmış olan büyük laboratuvarın içinde, LASER'in yeşil çizgisi ve sihir, gözlerimde parladı. Kristal yaşamaya başlayıp resimleri geri verdi.

10-15 yıl içinde, her kim olursa olsun, bu LASER ışını ile, ticarete dökülmüş, fakat buna benzeyen bir kristal ile rahatlıkla oynayabileceğini düşünmekten kendimi alamadım. Ve bu beraberlik, nihayet, âilelerin akşam televizyonlarını seyretmelerini sağlayacaktır. Burada, harikanın, gerçeğe benzerliğin ve sihrin sınırında mı bulunuyoruz?

Kendilerini göstermeye, sonra bu gibi şartıcı değişikliklere kumanda etmeye yetenekli olan ruhlar, çağdaşları şu anda bile görürlerken, doğal olarak, gerçeğin ötesine bakma gereksinmesi duymaktadırlar.

Olağan üstülüğe doğru olan bu gibi anlar, eşyayı ve varlıkları zorunlu olarak, bizden başka türlü gören insanî varlıklar müstesna olmak üzere, bir değişiklik yaratıyorlar mı? (Inconnu).

Dr. RHINE İle Söyleşi

(Sayfa 33'den)

Çalışmalarımız ilerledikçe insanın büyüklüğü konusundaki inancımız gitgide güçleniyordu. Bu da McDougall'ın görüşlerini teyideden bir gelişme olmuş oluyordu.

SORU : Prof. McDougall'dan başka çalış-

malarınızda yardımından yararlandığınız kişiler oldu mu?

RHINE : Evet, Boston Ruhsal Araştırma Direktörü Dr. Walter Franklin, yukarıda söz ettiğim Dr. Mc.Dougall ile birlikte çalışmalarımızda büyük yardımları dokunmuştur.

UFO Aktüalite

(Sayfa 31'den)

liyetini durdurmakla beraber, biz, şu bir çok şeyleri öğrenebiliyoruz: NASA ve hava kuvvetleri bu alanda yol almışlardır. Bu kesinlikle doğrudur.

Birleşik Devletlerde «Uçan Dairelerin Sırrı» filmi yakında gösterilecektir. Filmin, bilginlerden çoğunu heyecandıracağına kuşku yoktur. Geçenlerde, ARİZONA'daki KİTT PEAST gözlem evinden iki Amerikan astronomu, doktor HELMUT ABT ve yardımcısı M. SAUL LEVY, galaksinin 100 milyar yıldızından, yaklaşık olarak yüzde 10'unun, yörüngeye bulunan gezegenlere mâlik olabileceklerini teyit etmekte idiler. Bu gezegenler arasından ne kadarı oturulabilir durumdadır?

Bunu bilmek olanaksızdır. Fakat, iki bilim adamı, bunların çok fazla sayıda bulunmak zorunda olduklarını, aralarından bir çoğunun üzerinde, dünya yaşamına benzer bir yaşamın olması için ciddi şanslar bulunduğunu düşünmektedirler. Bu bilginler özellikle, 42 «sıcak» yıldızdan oluşan bir yıldız topluluğunu, çok güçlü bir teleskop kullanarak incelemişlerdir. Dünyadan, ışık yılları uzaklıktaki bu yerlerde, hayat olabileceği sonucuna ulaşmışlardır.

Bu yeni keşifler, JIMMY GUIEU tarafından yorumlanan filmin yankılanmasına eklenmiş bulunmaktadır. Fakat maalesef bu eser Fransa'da gelecek yıldan önce gösterilmeyecektir. (Nostra: 319).



Tesis tarihi 1971

**KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ
MANDUMLARI**

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERLERİ :

Eminönü, Tahmîs Cad. Beyoğlu Balıkpazarı ve
Kadıköy Çarşısı Mağazaları

Eminönü Tel. 22 00 80